

foto Rob Oudshoorn

DEWIJKKRANT

nummer 77 - september 2020

BIJZONDER
TRANSPORT

ONDERWIJS IN
TIJDEN VAN CORONA

3 GENERATIES
ARTSEN

VERENIGING PROFESSOREN & BURGEMEESTERSWIJK

KOM JE OOK NAAR 'T KASTEEL

Alle
Kastelen in
de wijk

Buitenschoolse Opvang
en Gastouderbureau

ALLE LOKATIES MET GROTE BUITENRUIMTES

071 - 566 12 76
www.tkasteel.nl

2

Kinderfysiotherapie Professorenwijk

Voor zuigelingen, peuters en schoolgaande jeugd
met motorische problemen en aandoeningen.

Een afwijkende ontwikkeling kan belemmerend werken
op de motorische en/of sociale ontwikkeling van het kind.

Kijk voor meer informatie op onze website.

Franchimontlaan 45
2313RX Leiden

Tel: 071-8884113

of maak een afspraak
op www.kftleiden.nl

INHOUDSOPGAVE

- 5 Drie generaties artsen
- 9 ALV goed bezocht
- 10 Rubriek: Portretten van het Zoete Land
- 13 Oproep: vacature penningmeester
- 14 Rubriek: Boom in de buurt
- 16 Rubriek: Vrijwilliger in de wijk
- 18 Rubriek: Ouderencontact
- 20 Onderwijs in tijden van corona
- 23 Rubriek: Energietransitie in de wijk
- 18 Rubriek: Duurzame doeners
- 20 Interview Melle Boddaert
- 23 Rubriek: Energietransitie in de wijk
- 24 Interview mevr. De Bree
- 26 Bijzonder transport in de wijk
- 29 Rubriek: De Tuin
- 30 Bekende broers in de Buys Ballot
- 34 Update Wijkissues (dossiers)
- 34 Wijkwoordzoeker
- 35 Update Wijkissues (dossiers)
- 36 Rubriek: Duurzame doeners
- 37 Korte berichten
- 38 Begeleiding- en relatietherapie
- 40 Rubriek: Ouderencontact
- 44 Rubriek: Kunstenaar in de wijk
- 46 Sjakie de fietspadkreeft
- 48 Korte berichten
- 49 Wijkwijzer
- 51 Colofon
- 52 Fotorubriek: Wijk bij nacht

foto RobBeurseFotografie

Monica
Wigman
hoofdredacteur

Einde van de zomer in zicht

De avonden zijn eindelijk weer wat koeler. De temperatuur in huis neemt af als we de ramen openzetten. In plaats van dat het juist warmer wordt. De meeuwenjongen zijn bijna wit en we kunnen dus weer redelijk veilig door onze straat. De kinderen gaan weer naar school waarmee er ook een einde gaat komen aan het openbare zwembestijn aan de singel. Zelf vind ik dat best gezellig, al die spetterende kinderen, maar ik kan me voorstellen dat je dat anders ziet als je direct aan de Zoeterwoudsesingel of het Plantsoen woont. In deze Wijkkrant trouwens een interessant artikel voor wie wel eens een duik neemt. Over de rivierkreeften in het stadswater... Ondertussen beginnen de eerste blaadjes van de bomen in onze straat al te vallen. Een september als alle anderen. Of nee, toch niet. Er zullen nog steeds heel veel mensen thuis blijven werken. Kinderen gaan wel naar school maar een tweede sluiting van het onderwijs is nog steeds niet ondenkbaar. Het verkeer in de ochtend- en avondspits zal te verwaarlozen zijn. Het gebruik van parken en parkeerplaatsen als sportlocatie zal voorlopig nog intensief blijven. Het gaat allemaal wel. We weten inmiddels hoe het moet. We helpen wie hulp nodig heeft en weten elkaar te vinden. Maar toch.

Was het einde van Corona maar in zicht... □

Arbeidsrecht: advies dat het verschil maakt.

**Financieel: een veel
betere regeling
Mentaal: echte steun
bij dreigend ontslag**

Qisolute Advocaten
Plantage 7
2311 JB LEIDEN
071 51 64 888
www.qisolute-advocaten.nl

Overleg met Jan Floris Holsteijn: 06 5066 7129
Eerste oriënterend overleg is kosteloos
Zie www.qisolute-advocaten.nl/gratis-halfuur-advies/
Wij bieden zekerheid voor uw positie.

qisolute

advocaten
mediators
conflictregie

4

tacoyo
Move your body, relax your mind

**ACTIE
2 GRATIS
PROEFLESSEN
PER
PERSOON**

LEIDEN, GYMZAAL DA VINCI COLLEGE
LAMMENSCHANS, BETAPLEIN 24
17:00-18:15, 18:15-19:30, 19:30-20:45, 20:45-22:00 uur

TACOYO

Body en mind
conditietraining
op muziek

**Iedere maandag
in Leiden**

**Tacoyo Trainer
Viktor Verwoerd**
06-41549731
v.verwoerd@tacoyo.nl

Knip uit en
Profiteer van
het voordeel!

**Gratis
proefles 1**

**Gratis
proefles 2**

Werk vijf kwartier aan uw houding, figuur en souplesse. Tacoyo is stress verlagend, ontspannend en niet zweverig. U beweegt in een groep met losse gewichtjes op inspirerende muziek, maar wel op uw eigen niveau. Fysiotherapeuten bevelen Tacoyo aan. Het is voor iedereen: jong en oud, man en vrouw.

De kosten per les bedragen: € 9,00.

Seizoensstart: februari en eind augustus. Tussentijds instromen kan altijd!

* Geldig voor nieuwe cursisten. Vraag naar de voorwaarden.

WWW.TACOYO.NL

Zorg is kennis en echte aandacht

Met zijn drieën hebben ze verhalen over 120 jaar huisartsenzorg: Wout de Bruijne (87) en zijn opvolgers vader Jeroen Birnie (64) en zoon Martijn Birnie (34). Vanuit het markante pand aan de De Laat de Kanterstraat vertellen ze over de ontwikkeling van hun praktijk en de veranderingen in het artsenbestaan.

Drie generaties artsen

Wout de Bruijne komt zijn voormalige praktijk binnen met een groot boek onder zijn arm. 'Dit vond ik vandaag op zolder: het patiëntenboek van mijn vader van de periode 1932 tot 1938. Daar mag u straks even in kijken.' Als nestor van het gezelschap neemt Wout het woord. Hij vertelt dat zijn grootvader vanaf 1900 huisarts was in Leiderdorp. 'Dagelijks bezocht hij patiënten aan huis. Dat deed hij tot 1919 met de koets. Twee van zijn kinderen werden ook arts, een daarvan was mijn vader. Hij startte zijn praktijk in 1930 in Leiden en werkte dag en nacht. Toentertijd was er nog een strikt onderscheid tussen 'fondspatiënten' en de rijkere 'particuliere patiënten'. De fondspatiënten waren vooral arbeiders uit de stad. Op een aparte locatie aan de Zijlsingel, dichtbij waar de arbeiders woonden, begon vader dagelijks zijn spreekuur. Dat deed hij bewust, zodat deze mensen daarna snel aan hun werk konden. De particuliere patiënten zag hij daarom 's middags, in zijn praktijk in ons huis op Hoge Rijndijk 19.'

Tijd vooruit

Wout: 'In de oorlog besloot mijn vader dat het van de zotte was dat fondspatiënten en particuliere patiënten niet in dezelfde wachtkamer konden zitten. Voortaan liet hij iedereen naar de Hoge Rijndijk komen. En zo zat de sjiek uit deze wijk ineens naast de boer op klompen. Nou, dat was even wennen! Ook voor zijn collega-artsen, die deze ontwikkeling met lede ogen aanzagen.' Jeroen: 'Eigenlijk was jouw vader zijn tijd ver vooruit.' Wout: 'Jazeker. Ook omdat mijn vader van zijn praktijk een groepspraktijk wilde maken, met mij en mijn broer Jan. Dat was toen echt ongekend. Met die groei in gedachte was mijn vader al een hele poos patiënten aan het 'sparen', tot een aantal van wel 4000.' Martijn: 'Dat is echt heel veel. Ter vergelijking: wij hebben vandaag de dag zo'n 5300 patiënten in totaal in onze praktijk. Met drie huisartsen en een arts in opleiding.'

Van rechts naar links: Wout de Bruijne (87) en zijn opvolgers vader Jeroen Birnie (64)

Wout: 'En dan doen jullie nog niet eens bevallingen. Dat was wel mooi hoor. Ik vind het echt jammer dat de verloskunde uit het vak verdwenen is.'

Wonen en werken

Tot de groepspraktijk is het helaas nooit gekomen, vader Jan de Bruijne overleed in 1960 op 56-jarige leeftijd. Wout en zijn broer Jan nemen zijn praktijk over, tot zij in 1964 besluiten om ieder hun eigen praktijk te beginnen: met twee families op de Hoge Rijndijk wonen en werken was echt te druk. Jan gaat daarop naar de Kernstraat. In 1968 neemt Wout zijn intrek in het huidige praktijkpand aan de De Laet de Kanterstraat 32, hoek Cobetstraat. 'Om wat meer ruimte te maken voor ons gezin, bouwden we een soort bungalow in de tuin met daarin de woonkamer en de keuken.

Een trap vanuit de bungalow leidde naar de eerste etage van het huis. Daar sliepen we, boven de praktijk. Later hebben we de bungalow vervangen door onze huidige woning. Jan en ik hebben wel altijd intensief samengewerkt. We dronken dagelijks koffie samen, deelden ervaringen in het werk en hadden veel steun aan elkaar. Dat was heel prettig.'

Persoonlijke zorg

Als een soort vaderfiguur voerde Wout soms urenlang gesprekken met patiënten. Over huwelijksproblemen en andere persoonlijke zaken. Dat roept de vraag op of dat anno 2020 ook nog steeds mogelijk is. Jeroen: 'Gelukkig wel. Psychosociale problemen zijn van alle tijden. Als die ter sprake komen, kap je dat niet even af. Dan laat ik mijn spreekuur gewoon uitlopen. Toen ik bij Wout

en zoon Martijn Birnie (34).

in de praktijk kwam, wilde hij dat ik zoveel mogelijk meeging op visites. Hij wilde dat ik zijn patiënten écht leerde kennen. De lange samenwerking die hij had met huisarts Marianne Schaaf heb ik daarna 13 jaar voortgezet. Ik zag hoe enorm betrokken zij te werk ging. Zo'n arts wilde ik ook worden, met persoonlijke zorg. Ik ben dan ook blij dat we altijd een kleinschalige praktijk zijn gebleven waar we heel veel zelf doen. Met ons team van psychologen, praktijkverpleegkundigen en assistentes bieden we persoonlijke zorg aan de wijk, ook op het gebied van geestelijke zorg en bij chronische ziekten.' Martijn: 'De huiselijke sfeer in dit karakteristieke pand kenmerkt onze praktijk. Ik merk dat de familieband tussen mij en mijn vader mensen ook vertrouwen geeft. Samen met de derde arts, Claire Schuivens, en de andere medewerkers vormen we een heel

fijn en hecht team. Dat merken onze patiënten ook denk ik.'

Niet zoals mijn vader

Echte aandacht voor de patiënten – die is er nog steeds. Toch is er in de loop der jaren ook veel veranderd. Denk aan automatisering, communicatietechnologie en de balans tussen werk en privé. Wout: 'Mijn vader was téveel huisarts. Alles stond in het teken van de patiënt. Vader eiste dat wij stil waren als hij spreekuur had, was veel weg en at nauwelijks met ons mee. Mijn moeder vond dat verschrikkelijk, het deed haar echt verdriet. Zo'n leven wilde ik niet en uit protest ging ik tandheelkunde studeren. Maar dat viel bar tegen. Uiteindelijk ben ik toch medicijnen gaan doen, tot grote vreugde van mijn vader. Maar ik besloot wel dat ik altijd thuis wilde zijn met het eten, 's middags en 's avonds. En dat heb ik gedaan, ook al moest ik dan 's avonds nog terug naar patiënten. Mijn vrouw was hierin fantastisch. Wij draaiden samen de toko. Mijn vrouw zorgde voor de kinderen, deed de achterwacht en hield de visitelijst bij zodat ze wist waar ik was voor spoedgevallen. Toen in 1980 de semafoon kwam, werd dat iets gemakkelijker. Mijn zoon heeft mij aan de computer willen krijgen. Had ik ineens een Apple Cube op mijn bureau staan. Niks voor mij zo'n ding.' Jeroen, lachend: 'Ik kan me niet herinneren dat de hoes is er ooit vanaf is geweest.'

Leren van elkaar

Als moderne huisarts kan Martijn zich zo'n leven haast niet voorstellen. Hij heeft een vrouw met een eigen baan, de technologie is niet meer weg te denken en hij heeft naast zijn werk ook tijd thuis met de kinderen. 'Wout had echt een ander leven dan ik nu. We hebben geautomatiseerde patiëntendossiers, veel richtlijnen bij de hand en goede (na)scholing. Tegelijkertijd zie ik ook hoe mooi hij zijn vak uitoefende. Zo dichtbij de mensen, zo betrokken. Dat persoonlijke was voor mij de reden om huisarts te willen worden. Aanvankelijk wilde ik internist worden. Maar ik miste het echte contact met de patiënten.' Jeroen kijkt trots en zegt dan: 'Martijn is meer 'Wout' dan hij denkt. Hij doet net zo

goed als Wout wat hij nodig vindt voor zijn patiënten. En dat beperkt zich zeker niet tot de reguliere werktijden. Ik vind Martijn een meer dan goede huisarts. We leren ook van elkaar. Dat is enorm belangrijk. Wout en zijn broer zagen dat trouwens jaren geleden al in: ze zijn de grondleggers van de eerste nascholingsdagen voor huisartsen hier in de regio.'

Ongevraagd advies

Wout woont nog altijd naast de praktijk. 'Ik hou van deze plek en van de wijk. En ik ben blij te zien dat de praktijk goed gaat, er is nauwelijks verloop. Dat zegt wel wat. Ikzelf ben het levende bewijs van de verbetering van de zorg. In mijn familie komen hart- en vaatziekten voor. Mijn vader en grootvader haalden beide de zestig niet en ik zit hier mooi nog op mijn 87e, dankzij de moderne kennis en medicijnen.' Jeroen: 'Ik heb Wouts nabijheid altijd als prettig ervaren. Hij was een kritische leermeester. Van zijn ongevraagde adviezen heb ik het meeste geleerd.' Na afloop van het gesprek doet Jeroen zelf ook nog een advies van de hand: 'Wil je alsjeblieft in het artikel opnemen dat mensen nog steeds echt anderhalve meter afstand moeten houden in verband met corona? Preventie blijft voorlopig nog ontzettend belangrijk.' Daarna mogen we allemaal nog even in het grote patiëntenboek kijken van de oude dokter De Bruijne. □

door Maaïke Botden

BMS Notarissen
Plantsoen 25
2311 KG Leiden
T. 071 516 29 30
E. info@bmsnotarissen.nl
www.bmsnotarissen.nl

Ons kantoor is aangesloten bij
NETWERK NOTARISSEN

Notarissen
mr. R.H. (Roel) Breedveld
mr. E.J. (Egbert) Moolenaar
mr. M. (Mark) Schwarze

EEN BETROKKEN PRAKTIJK VOOR IEDERE PATIËNT

Huisartsen Centrum Roodenburg is uw huisartsencentrum in Leiden, met een jong, toegankelijk team. Op zoek naar iemand die de serieuze vragen bespreekt, maar waar u ook voor kleine verrichtingen terecht kunt?

Meld u aan via www.huisartsenroodenburg.nl

Huisartsen Centrum
Roodenburg

T.J. Buijthuis | L.R. Harms | H.H.C. Kramer

Roodenburgerstraat 1A 2313 HH Leiden

Samen, stap voor stap

Sabien de Bruijne

Wasstraat 30

2313 JJ Leiden

06 39 18 80 35

info@salut-uitvaartbegeleiding.nl

www.salut-uitvaartbegeleiding.nl

TE EUWEN VERZEKERINGEN

HET ZEKERE VOOR HET ONZEKERE

www.teeuwenverzekeringen.nl

DE SITTERLAAN 89
LEIDEN
TEL. 071-5149967

Algemene ledenvergadering in corona-stijl

Op de dag dat de Fransen de bestorming van de Bastille herdenken, vond de uitgestelde ALV van onze vereniging plaats in het Bonaventuracollege. Waarnemend voorzitter Chris van Voorden opende de vergadering waarbij circa dertig leden aanwezig waren. Chris roemde de samenwerking met de scheidende bestuursleden Joop van Pijkeren en Monica Wigman.

Na de reguliere goedkeuringen van notulen en jaarverslag, gaf

penningmeester Karin Jansen inzicht in de besteding van de beschikbare gelden. Ook 2019 heeft per saldo een klein overschot op de jaarrekening opgeleverd. De begroting 2020 is als gevolg van corona wat anders dan voorgaande jaren. Karin gaf een korte toelichting op de door de kascontrolecommissie goedgekeurde jaarrekening. Haar oordeel is dat de PBW-vereniging een financieel gezond wijkorgaan is en dat ook zal blijven. Zeker als alle leden hun contributie betalen.

Bestuur

Personele wisselingen waren al eerder aangekondigd en zijn nu door de ALV bekrachtigd. Daarmee is het Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk-bestuur weer compleet: een nieuwe voorzitter Han van Overbeeke en secretaris Jackelien Kuntz. Karin Verbaken en Bob Goulooze houden zich respectievelijk bezig met wijk issues en communicatie.

Jaarplan

De nieuwe voorzitter vertelde over het jaarplan 2020 en ging in op vragen over de positie van de Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk.

Het is voor de wijkvereniging vaak lastig zelf stelling te nemen in diverse issues, vanwege de verdeeldheid die bepaalde issues kenmerkt. De vereniging wil proberen bij te dragen om de dialoog in de wijk gaande te houden. Daarnaast wil het bestuur kijken of de procedures rond de issues correct zijn gevolgd en wil het de gemeente aanspreken op participatie. Daarbij zal aansluiting worden gezocht bij andere wijkverenigingen. □

door Han van Overbeeke en Bob Goulooze

‘Op de tuin
zijn we
allemaal
met dezelfde
dingen bezig’

door Sabien Teulings

'Het zijn de mooiste boeketten, die van Het Zoete Land komen. Daar kan wat mij betreft geen bloemist tegenop.' Met aanstekelijk enthousiasme vertelt Tonny Weidner over haar ervaringen op de stadstuinderij.

Tonny is 88 jaar oud, werkt nog altijd als pianolerares én ze is de oudste donateur van Het Zoete Land. Sinds drie jaar heeft ze er een abonnement voor groente en bloemen. Ondanks haar versleten knie vertrekt ze wekelijks naar de tuinderij om met nieuwsgierigheid en bewondering 'te wroeten in de aarde' op zoek naar wortels of aardappels. Uit waardering voor Het Zoete Land organiseerde Tonny met haar musicerende familie al twee keer een concert speciaal voor de vrijwilligers.

'De bloemen vloeken nooit'

'Bij de boeketten doe ik altijd iets van groen blad ertussen. En dan pluk ik eigenlijk van alle bloemen wel wat. Ik loop voorzichtig tussen de paden door en pluk voor het wilde weg. Ik heb wel een voorkeur voor bepaalde kleuren. Maar laatst dacht ik: nou vooruit, zo'n bruinige gele. Die ga ik er tóch eens tussen zetten. En het vloekt nooit!'

'Meestal ga ik er in alle vroegte heen. Om negen uur. Het is een feest om daar een beetje bezig te zijn. Ik voel me daar heerlijk. Nieuwsgierig kijk ik hoe het allemaal groeit en bloeit. En dan die enorme bloemenzee.'

'Met een riek graven naar wortels en kijken hoeveel wortels eruit komen.'

Foto: Tonny Weidner stelt haar boeket samen op Het Zoete Land.

Je mag er tien of acht, naar gelang. Het loof haal je eraf en gooi je in een aparte kruiwagen. Ik vind het lekker spannend. Ook met je handen tussen de aarde zoeken naar aardappels. Hé, daar zit er nog eentje.'

'Kortom, je bent heel druk met de elementaire dingen van het leven: de mens moet een beetje voor z'n eten zorgen. En weer of geen weer, je gaat ernaar toe. Je ziet hoe alles groeit. Je ziet het opkomen. En dan is het plots weer allemaal afgelopen en is het groentebed leeg of staat er ineens een ander gewas.'

'Zakjes spoel ik thuis weer om'

'Ik neem altijd een grote mand mee met papieren en plastic zakjes erin. Daar doe ik de groente en het fruit in en niet te vergeten de verse kruiden uit de kruidentuin. Het is best veel werk hoor, als je thuis komt. Je moet de bloemen goed verzorgen. Sommige groenten wassen en er een plekje voor vinden in mijn kleine ijskastje.'

'Ook de zakjes spoel ik weer schoon en draai ze om. Dan kan ik ze volgende

Tonny Weidner is met haar 88 jaar de oudste oogstdeelnemer van Het Zoete Land

keer weer gebruiken. Het is daarna bij mij meestal een ravage in de gang: ik hang zakjes te drogen op een paraplu die in de bak staat, over de trap. Overal hangen plastic zakjes. Maar, het is dan vrijdag, er komt die dag helemaal niemand dus het kan een lekker rommeltje worden.'

Sinds haar 18e geeft Tonny pianoles. Nog steeds gaat ze daarmee door.

Haar jongste leerling is 10 en de oudste is in de 70.

'De laatste tijd heb ik online lesgegeven met de iPad. De handen wil ik op het klavier kunnen zien en ik moet goed kunnen luisteren.'

'Zelf probeer ik ook nog zo'n twee tot drie uur per dag piano te studeren. Ook dat vind ik heerlijk hoor, zolang ik het nog kan. Er staat mij wel een knieoperatie te wachten. Mijn huidige linker knie geeft het echt op. Om de spieren rond mijn knie alvast te trainen sport ik en ik krijg binnenkort een driewielerfiets. Laatst heb ik zo'n ding uitgeprobeerd met een begeleider erbij. Maar het is nog behoorlijk lastig. Het heeft eigenlijk niets meer met gewoon fietsen te maken. Want met fietsen gebruik je je hele lichaam en dat werkt absoluut niet bij zo'n driewieler.'

'Naar Het Zoete Land loop ik altijd, via het Plantsoen. Dat gaat gelukkig nog en dat is een heerlijk wandelingetje. Ik ben een bofferd wat dat betreft.'

'Als ik het niet meer weet maak ik er een soepje van'

'Soms vind ik het wel moeilijk hoor om te bedenken wat ik ga maken van de voor mij onbekendere groentes van de oogst, zoals snijbiet. Maar ik heb een groot groenteboek, 'de groentebijbel' heet het, 'van aardappelpuree tot zuringsofflé'. En daaruit probeer ik iets. Maar als ik het helemaal niet weet maak ik een soepje ervan. Dat is altijd goed, zeker in de winter. Soepjes vries ik vaak in.'

'Ook Chinese kool bijvoorbeeld. Dat eet ik gewoonlijk helemaal nooit. Of Nieuw-Zeelandse spinazie. Maar met een uitje, knoflook en dan heel kort wokken wordt dat toch lekker. Koken vind ik een van de leukste dingen van het huishouden. Van stofzuigen bijvoorbeeld houd ik helemaal niet.'

'Ik heb geweldig veel bewondering voor de tuinder Jessica die alles zo

Bezoek de mondhygiëniste

Rijndijkstraat 2
(hoek Hoge Rijndijk)
2313 NK Leiden
T 071 566 16 50
E info@pvmhbnix.nl
www.pvmhbnix.nl

MAAR IK GA TOCH AL NAAR DE TANDARTS?
Waarom zou ik dan nog naar de mondhygiëniste gaan? Denkt u dat ook? Want dan is het misschien een goed idee om iets meer te weten over wat een mondhygiënist doet.

IEDEREEN HEEFT EEN GEBIT. Voor sommige mensen is dat iets heel vanzelfsprekends, deze mensen ervaren weinig problemen

maar voor anderen is hun gebit een hoge kostenpost. Hoe kan dat nou zo verschillen? Het gebit is de maalmachine van ons lichaam, tijdens het kauwen komt hier grote kracht op te staan en daarom moeten tanden en kiezen stevig in de kaken staan. Dit vraagt om goed onderhoud. Alleen is het niet altijd even gemakkelijk om je tanden en kiezen goed schoon te houden en soms weet je ook niet precies hoe je dat op de beste manier kunt doen.

DE MONDHYGIËNIST IS DE COACH van het tandheelkundig team. HBO opgeleid en in staat om patiënten zelf meer controle te geven over de gezondheid van

hun gebit. Eventuele problemen worden in kaart gebracht en opgebouwde plaque en tandsteen worden verwijderd, zodat uw gebit weer glad en schoon is. Bij de mondhygiënist krijgt u uitgelegd hoe u zelf uw gebit goed schoon kunt houden, zodat bacteriën niet de kans krijgen uw gezondheid te schaden. U krijgt tips en trucs om zelf veel beter voor uw gebit te kunnen zorgen, zodat een bezoek aan de tandarts een stuk aangenamer wordt. Dit is maatwerk en aangezien mensen steeds ouder worden, is het vaak jong geleerd, oud gedaan.

DE MONDHYGIËNIST IS ER DAAROM VOOR IEDEREEN, van jong tot oud en is direct toegankelijk, u heeft geen verwijzing van uw tandarts nodig. Kinderen tot 18 jaar worden zelfs kosteloos behandeld omdat ze vallen onder de basiszorgverzekering.

TIJFELT U NOG? Maak gewoon eens een afspraak voor een 'APK' van je gebit. In uw wijk is de *Praktijk voor Mondhygiëne H.B. Nix* al ruim 20 jaar gevestigd aan de Rijndijkstraat 2. Hier werken 3 gediplomeerde mondhygiënisten ook in de avonden of op zaterdag.

DOOD
LUISTER
BELEVEN
NODIG LIEFDE WARM
TIJD STERK DICHTBIJ
ONZICHTBAAR
AANDACHT MENS
SCHOONHEID STIL
RUIJTE SAMEN

MOOIE UITVAART

PERSOONLIJKE
UITVAARTBEGELEIDING

ANGELIQUE VALK
06 53 96 44 20 (24/7)

MOOIEUITVAART.COM

vakkundig aanpakt en niet te vergeten alle vrijwilligers die zich hiervoor inzetten. Vanaf mijn eerste oogstdagen zie ik vrijwilliger John van verre op de tuin aan het werk. Ik kan me niet herinneren dat hij er ooit een keer niet was.'

'Uit waardering voor hun werk heb ik nu 2 keer een concertje gegeven met mijn kinderen. De eerste keer was bij mij thuis en dit jaar hebben mijn zoon, schoondochter en kleindochter als trio op Het Zoete Land opgetreden voor alle vrijwilligers. Er stond een tent en keurig een paar stoeltjes voor de ouderen, op anderhalve meter afstand.'

'Je ziet er mensen die je verder niet kent'

'De sfeer die op Het Zoete Land hangt is bijzonder. Je wordt daar

echt een gelukkig mens. Je ziet er mensen die je verder niet kent. Maar op die tuin zijn we allemaal met dezelfde dingen bezig. En dat geeft toch een soort verbroedering: allemaal mensen die van de natuur houden en van onbespoten groente. Die het leuk vinden om zelf ook iets te doen.'

'Geluk ligt meestal in de kleine dingen. Als ik mijn gordijnen 's morgens open doe en ik zie een prachtige wolkenlucht dan is mijn dag al goed. Voor mij is deze tuin dichtbij maar voor anderen niet. Ik hoop dat er meer van dit soort plekken in Leiden komen. Dit is voor heel veel mensen goed.'

foto Rob Oudshoorn

Waar vijf jaar geleden op de hoek van de Zoetewoudsesingel en de Cronesteynkade alleen een grasveldje te zien was wuiven nu 's zomers zonnebloemen, groeien kolen, wortelen, sugersnaps en tientallen soorten bloemen en kruiden. Inmiddels is er een levendige gemeenschap ontstaan van de mensen rond de tuinderij. Wekelijks komen 125 oogstdeelnemers en hun familieleden oogsten. 11 mensen hebben een bloemenplukabonnement. De professionele tuinder Jessica Zwartjes en 35 vrijwilligers zorgen dat alles vlekkeloos verloopt. Met elkaar maken al deze mensen een unieke plek in onze buurt, die inmiddels nationale bekendheid heeft. In De Wijkkrant publiceren we portretten van de mensen, die Het Zoete Land mogelijk maken.

Oproep

Vacature: Penningmeester profburgwijk

Het bestuur van de Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk is op zoek naar een nieuwe penningmeester.

Karin Jansen verlaat na vier jaar het bestuur en voor haar taken wordt een opvolger gezocht. 'We hebben een heel goed werkend boekhoudsysteem en alles is tiptop in orde, dus het hoeft niet al te veel tijd te kosten,' aldus Karin. Ze heeft het altijd met plezier gedaan, vooral ook omdat de werkzaamheden te overzien zijn en je ze kunt doen wanneer het jou uitkomt. 'Bovendien ben je lid van het bestuur, weet je wat er speelt in de wijk en leer je weer allerlei nieuwe mensen kennen.'

De vereniging heeft een budget van circa € 32.000 per jaar. Taken omvatten onder meer het innen van contributiegelden, betalen en sturen van facturen, contact onderhouden met de gemeente over financiële zaken, aanvragen van subsidies en het opstellen van het financieel jaarverslag.

Wie komt het bestuur versterken en neemt deze taak op zich? Meer weten? Mail naar penningmeester@profburgwijk.nl voor meer informatie of een vrijblijvende verkenning.

Het Zoete Land is altijd open voor bezoek. Ook oogstdeelnemer, bloemenplukker of vrijwilliger worden? Plaats jezelf op de wachtlijst via www.hetzoeteland.nl. Voor oogstdeelname is op dit moment enkele jaren wachttijd. De Stichting Leiden Oogst is met de gemeente in gesprek om meer tuinen als Het Zoete Land te ontwikkelen in Leiden.

De gewone laurierkers is overal te vinden

WAAROM HIELD DE GRIEKSE GOD APOLLO VAN DE LAURIERKERS?

Prunus laurocerasus en Laurus nobilis

door Rinny E. Kooi

De gewone laurierkers is in onze wijk volop te zien en tussen eind april en eind juni zelfs te ruiken. Hij wordt aangetroffen als afzonderlijke boom, haag of leiboom en is ook geplant als opvulling van een bloemperk. Wandel eens door de wijk en tel hoe vaak je hem ziet. Die wandeling kan beginnen bij de afzonderlijke boom in de Huizingastraat van de hoekwoning Uhlenbeckkade 8 of bij de leilindes van Hazewinkelstraat 2.

de keukenkruid laurier, *Laurus nobilis*, zijn soortnaam. Linnaeus moet beide soorten hebben vergeleken, de bladeren daarvan lijken op elkaar! *Laurus nobilis* komt oorspronkelijk uit hetzelfde gebied als de laurierkers. De laurier wordt ook laurierboom genoemd.

De naam *Laurier* komt van een oude Latijnse plantennaam. Het was mogelijk de plant die een bekende en veel gebruikte keukenplant voor stoofpotten, soepen enz. was en *Lairier* heette. Linnaeus gebruikte voor de geslachtsnaam die oude naam. *Nobilis* is afgeleid van het Latijnse woord *gnobilis*, wat betekent

bekend, beroemd, edel, voortreffelijk, dus passend bij de oude keukenkruid. Dat *Laurier* al eeuwenlang in Europa bekend was blijkt uit het gebruik van lauwerkransen voor het huldigen van iemand. Julius Caesar (100-44 jaar v. Chr.) werd b.v. afgebeeld met een lauwerkrans en in de Griekse mythologie wordt Apollo weergegeven met een lauwerkrans op zijn hoofd.

Het verbaast mij dat Linnaeus de gewone laurierkers naar de *Laurier* heeft genoemd. In tegenstelling tot de *Laurier* kan de laurierkers beslist niet worden gebruikt als voedsel. Laat daarom niemand die twee soorten voor het bereiden van gerechten verwisselen. De bessen en de bladeren van de laurierkers zijn heel giftig en bevatten blauwzuurglycosiden. Heeft Linnaeus soms niet geweten dat hij zo giftig is? Ik kan mij dat niet voorstellen! De giftige blauwzuurglycosiden in de bladeren van de laurierkers worden opgenomen door het regenwater dat daarop valt. Daardoor kunnen onder de laurierkers nauwelijks andere planten groeien. Dezelfde plantestoffen worden gebruikt in ontsmettingsmiddelen en pesticiden, tegen zowel knaagdieren als insecten. Maar is het wel goed om die producten te gebruiken? Die stoffen worden ook gebruikt in de alternatieve geneeskunst. Vanwege de giftigheid zou ik dat – zonder het advies van een arts – zeker niet aanbevelen.

Naar Europa

Jacques Brosse beschrijft in 2000 in 'Larousse des arbres' hoe de

In de 16^e eeuw werd de gewone laurierkers, *Prunus laurocerasus* L., in ons land ingevoerd: hij komt oorspronkelijk voor in de Balkan en Klein Azië. De L. achter de naam duidt op de Zweed Carolus Linnaeus (1707-1778). In 1753 gaf hij de gewone laurierkers zijn wetenschappelijke soortnaam. De geslachtsnaam *Prunus* komt van een oude Latijnse plantennaam voor een 'pruimeboom'. In 1753 jaar gaf Linnaeus ook

gewone laurierkers in Europa terecht kwam. In het wild groeide deze soort in Klein-Azië, in het noorden van Iran, dat tegenwoordig deel van Turkije is. De laurierkers groeide daar in het kreupelhout van beukenbossen. Hij werd in 1546 uit de stad Trébozonde naar Constantinopel gebracht. David Ungnad von Sonegg (1535-1600), ambassadeur van het Heilige Rijk in het Ottomaanse rijk, stuurde de gewone laurierkers vanuit Constantinopel in 1576 naar Wenen, naar Charles L'Ecluse (1526-1609), de conservator van de keizerlijke tuinen, die later onder de verlatijnste naam Carolus Clusius prefect van de Leidse Hortus Botanicus was. Mogelijk is de gewone laurierkers overigens al voor 1576 in Europa geïntroduceerd en wel in Italië. Pierre Belon (1517-1564), een Franse reiziger, botanicus, schrijver en diplomaat vertelde dat hij in 1553 de gewone laurierkers heeft gezien in Genua, in de tuinen van Andrea Prins Doria (1456-1560), een admiraal en lid van een prinselijke familie. Tussen 1750 en 1760 verzamelde Linnaeus veel dieren, planten en mineralen om ze te classificeren, ook de gewone laurierkers en laurier. Door Linnaeus kregen ze hun wetenschappelijke naam maar welke naam deze daarvoor hadden weet ik niet.

Biologie

Sinds de introductie in Europa heeft de gewone laurierkers zich aangepast aan het Europese klimaat en hier en daar komt hij verwilderd voor. Inmiddels zijn er in al Nederland 9 gekweekte ondersoorten. Hij kan goed en veelvuldig worden

gesnoeid en wordt daarom veel gebruikt als een sierplant, onder andere voor dikke en zeer ondoorzichtige heggen. Dat geldt ook in de winter omdat hij in het najaar geen bladeren verliest. Dergelijke heggen zijn een heel goed alternatief voor schuttingen en geen barrière voor vogels, egels en andere dieren. Zij kunnen daarin nestelen, schuilen en voedsel zoeken. De gebroken witte bloemen zitten dicht opeengepakt in rechtopstaande of knikgende trossen, ze zijn sterk geurend en trekken talloze insecten aan. De bessen worden gegeten door vogels. Na de bloei loopt de boom uit, verschijnen er nieuwe bladeren en vallen de oude af. De laurierkers is veelal meerstammig en de dikke, leerachtige, glanzende bladeren kunnen wel 20 cm lang worden. Het is een bijna onverwoestbare boom. Zelf heb ik het gevoel dat deze soort, ondanks de bloei, nieuwe bladeren en vruchten een saaie indruk maakt. Mogelijk maakt die saaiheid ook dat niet iedereen ervan houdt. De laurierkers heeft – door zijn giftigheid – niet veel last van plagen. Toch wordt hij wel aangetast door slakken, vlooien, luizen, mineerkevers en enkele andere organismen. Mijn eigen laurierkers is zelfs behoorlijk opgevreten door de taxuskever.

Ik verrichtte vroeger onderzoek naar stippelmotten, *Yponomeuta* soorten. De rupsen van de stippelmot, die thuishoort op vogelkers, *Prunus padus*, lusten vrijwel niets anders. Toch werd in Genemuiden ontdekt dat deze motten eieren hadden gelegd op een geïsoleerde groep laurierkersen. De uitgekomen rupsen aten daarvan en zorgden voor een lokale plaag die in Genemuiden onrust teweeg bracht. Ik verrichtte hier een beetje onderzoek naar. Tot mijn verbazing aten de rupsjes van de laurierkers en gingen verpoppen. Ik las dat de laurierkers nauw verwant is aan de vogelkers en concludeerde dat ze daarom die plant als voedsel accepteren. Doordat de gemeente de laurierkersen verwijderd had kon ik helaas geen verder onderzoek verrichten.

Apollo en de gewone laurierkers

De gewone laurierkers speelt ook een rol in de Griekse mythologie. Apollo hield van de prachtige nimf Daphne maar zij had een hekel aan hem. Hij achtervolgde haar meedogenloos. Toen hij haar in het nauw dreef, schreeuwde ze om hulp. Met behulp van haar familie veranderde zij in een laurierboom. Apollo omhelsde de boom en verklaarde dat deze altijd fris en groen zou blijven en, net als zijn liefde, nooit zou sterven. Opmerkelijk is dat dit verhaal over Apollo en de laurierkers ook verteld wordt over Apollo en de laurierboom. Zou Apollo er echt voor gezorgd hebben dat de gewone laurierkers een hele sterke, bijna onverwoestbare boom is? Wie het weet mag het zeggen! Ga naar de laurierkers in de wijk kijken, maar een antwoord op deze vraag zult u er niet vinden. Geniet er toch van! □

Enthousiast bestuurder en organisator

Ruim zes jaar was Joop van Pijkeren lid van het bestuur van onze wijkvereniging. Als secretaris hield hij zich bezig met het voorbereiden en notuleren van de bestuursvergaderingen en de beantwoording van de e-mails. Maar de meesten van ons kennen hem van het Koningsfeest en het Profburgbaltoernooi. Op de Algemene ledenvergadering van 14 juli 2020 legde hij zijn functie neer.

Leidse sportieveling

Joop is 43 jaar, geboren en getogen in onze wijk, in de Colenbranderstraat. 'Na mijn studie toerisme in Breda was ik werkzaam in de reisbranche en reisde ik veel. Daarna kwam ik terug naar onze wijk en ging ik in de Goejestraat wonen. Sinds vorig jaar woon ik met mijn vrouw Marieke en onze kinderen Jens en Saar met veel plezier in de Roodenburgerstraat.' Op

dit moment is Joop werkzaam bij de Faculteit der Sociale Wetenschappen van de Universiteit Leiden, als leidinggevende van de afdeling onderwijsadministratie, -logistiek en functioneel beheer. Hij werkt zowel in Leiden als in Den Haag. 'De laatste tijd is het heel druk geweest met het faciliteren van het onderwijs op afstand.'

Verder doet Joop graag aan hardlopen – hij liep vorig jaar zelfs een wedstrijd van 80 km! - en heeft hij altijd gevoetbald. 'Ik voetbal nu sinds kort met een groep vaders bij voetbalvereniging Meerburg.'

Mister Koningsdagfeest

In 2014 trad Joop toe tot het bestuur van onze vereniging. Bij het verdelen van de taken nam Joop naast het secretariaat ook de organisatie van het Koningsdagfeest op zich. Met groot enthousiasme, mogen we wel zeggen. 'Ik bouwde voort op het feest dat er al was en gaf daar mijn eigen kleur aan. De voorbereidingen starten al in januari, met een groep van vijf tot zeven vrijwilligers. Die maken de plannen en organiseren alles. Op de dag zelf zijn er maar liefst zo'n zestig vrijwilligers actief. Er is van alles te doen: muziek, een vrijmarkt, kinderspellen en sinds enkele jaren ook circus Miloco.' Hij had dit jaar net het stokje overgedragen toen het feest werd afgelast vanwege corona.

Voetballiefhebber

Joop organiseerde ook jaarlijks het Profburgbaltoernooi, een feestelijk voetbaltoernooi voor kinderen. 'Er doen zes tot acht teams mee, in

totaal dertig tot veertig kinderen.'

Dit toernooi is een opvolger van het Burgerbal, een voetbaltoernooi voor stratenteams, dat vanaf 2002 ruim tien jaar werd georganiseerd door de Burgermannen, een groep vaders die elke week voetballen op het veldje op de Verdamstraat. 'Bij het Profburgbaltoernooi voetballen op het Trigonterrein vriendenteams tegen elkaar. Het toernooi eindigt met penaltyschieten op een echte keeper. De kinderen genieten daarvan.' Hopelijk kan het toernooi in 2021 weer georganiseerd worden.

Leuke en minder leuke aspecten?

Joop heeft zijn bezigheden voor het bestuur hoofdzakelijk als positief ervaren. Hij spreekt er met enthousiasme over. 'De samenwerking binnen het bestuur was inspirerend. Iedereen liet elkaar de ruimte en vulde elkaar aan. Een echt 'team' dus.'

Zijn er ook mindere punten te noemen? 'Bij onderwerpen waar de meningen binnen de vereniging uiteen lopen, zoals bij de herinrichting van het Roomburgerpark en het veldje aan de Verdamstraat, is het lastig een standpunt in te nemen. We moeten als vereniging opkomen voor de wijk, maar dat is lastig als de wijk verdeeld is. De taak van onze vereniging is juist vooral om te verbinden, ook bij onderwerpen als deze. We proberen er daarom op toe te zien dat iedereen de gelegenheid krijgt zijn mening naar voren te brengen.'

En nu?

In september start Joop met de opleiding Publiek leiderschap. En verder 'ziet hij het wel'. Iets zegt me dat we hem nog wel terugzien bij de organisatie van activiteiten in onze wijk. □

door Milou van der Kade

door Blide Duk

Dit jaar is er een ware explosie van nieuwe geveltuintjes en beplante boomspiegels in onze wijk. Elke week ontdek ik weer nieuwe. Sommige in een verloren hoekje tussen twee erkers, andere heel groot op een brede stoep. Ze zijn professioneel aangelegd met zwarte stootbanden of subtiele metalen randen en voorzien van verse rulle aarde. Korte tijd later staan er lieve plantjes, die in een mum van tijd in uitbundige borders veranderen. Nadere inspectie levert een gezamenlijk kenmerk: een bordje 'Aan de slag' vlak naast het nieuwe groen.

Samen aan de slag!

Via aandeslag@leiden.nl kom ik in contact met Nick Kooreman van de gemeente. Al het mooie groen komt van hem. Enkele collega's doen de aanleg. Het blijkt ook nog gratis: nu begrijp ik de explosie!

Hoe kan ik meedoen?

'Als je mailt, maak ik een afspraak op locatie, om te controleren of er genoeg ruimte is. Bij rustige straten moet er 1,2 meter overblijven, bij drukker straten 1,5 meter. De gemeente legt de geveltuin aan en levert aarde. Als je met burens meedere geveltuintjes tegelijk aanlegt, kun je ook een plantpakket kiezen. Een biologische teler uit Boskoop brengt dan planten. Ook gratis.'

Waarom gratis?

'Het is heel belangrijk dat er meer groen komt. Leiden is een van de steinigste steden. Meer groen is belangrijk om heel veel redenen. Hoe meer groen er is, hoe minder hittestress: klimaatadaptatie heet dat. En groen zorgt voor wateropvang, dus minder uitdroging. De planten zorgen voor biodiversiteit en het helpt bij socialisering van de wijk. Mensen hebben

het tegenwoordig druk, je ziet dat mensen door de tuintjes meer gaan overleggen en samenwerken. Voor de gemeente is dat allemaal ook belangrijk.' Uit Nick's stem denk ik op te maken dat het niet alleen voor de gemeente belangrijk is, dat klopt: 'Het is meer dan m'n werk!'

Ik doe mee – en nu?

'We vragen je een convenant te tekenen. Het is niet meer dan een A4'tje, waarin staat dat de beplanting mag van de gemeente en dat het juridisch van de gemeente blijft. Dat is bijvoorbeeld voor herbestrating, dan moet de gemeente er wel bij kunnen. Ook spreken we in het convenant af dat het netjes wordt bijgehouden. Dat betekent water geven en vuilnis er uit halen.' En als ik het niet meer kan onderhouden? 'Daar komen we eigenlijk altijd uit. Tot nu toe zijn er steeds burens die het willen overnemen. En als je die niet kan vinden, dan maken we het weer dicht. Het is ons streven de tuintjes binnen 2-3 weken aan te leggen. Het is nu wel heel druk, dus soms duurt het iets langer. Maar als je na een maand nog niks gehoord hebt, waarschuw

dan. Wij zijn ook mensen, dan is de mail er waarschijnlijk tussendoor geslipt.'

Trots?

'Ja. Ik ben heel blij dat we nu ook een biologische kweker hebben gevonden. 99% Van de planten slaat aan, ze groeien sneller en het was niet duurder voor ons. En als voorbeeld: er was een mevrouw die al jaren ruzie had met de straat. Ik moedigde haar aan en ze vroeg toch of de burens mee wilden doen. Iedereen was enthousiast en nu wordt er weer een praatje met haar gemaakt. Dat is toch mooi?' Dat is zeker mooi. Net als onze prachtige groene straten en deze sympathieke actie. Ik zou zeggen: 'Aan de slag!' □

Onderwijs in tijden van corona

20

Op 16 maart gingen alle scholen dicht. Plotseling moest het onderwijs digitaal georganiseerd worden. Vanaf juni mochten leerlingen in het voortgezet onderwijs weer zeer beperkt en in kleine groepen naar school. Niet iedere school organiseerde dit alles op dezelfde manier. Hoe ging en gaat het Stedelijk Gymnasium, locatie Athena, daar mee om en hoe is dat iedereen bevallen? Ik vroeg het aan een docent, een leerling en een ouder. Allen ook buurtbewoner en geen familie van elkaar.

Online lessen

‘Toen op maandag 16 maart de scholen sloten, lag er al een plan van de schoolleiding,’ vertelt Alex Zakarian, docent natuurkunde. ‘Alle plannings en huiswerk moesten op It’s Learning gezet worden, de elektronische leeromgeving. En er werd meteen besloten dat de digitale toetsen tijdens de kort daarop volgende toetsweek een diagnostisch karakter moesten krijgen, dus niet zouden meetellen voor een cijfer. Leerlingen en docenten konden indien gewenst een laptop lenen van school om mee te werken. In de daarop volgende weken werd er veel geëxperimenteerd met online vergaderen via Microsoft Teams. Er kwam een aangepast rooster, waarbij per klas minimaal één les van 30 minuten werd ingepland, met daarnaast de mogelijkheid voor extra lessen in bijvoorbeeld kleinere groepjes. Langzamerhand kreeg iedereen ook meer handigheid in het interactief maken van de lessen. Er was bij sommige docenten wel koudwatervrees, maar over het algemeen is die overgang vrij gemakkelijk gegaan. Makkelijker dan dat het waarschijnlijk onder normale omstandigheden het geval zou zijn geweest.’

Ouders en leerlingen hebben dat echter niet altijd zo ervaren. Nathal Dessing, moeder van twee kinderen in klas 4 en 5: ‘In het begin heerste hier in huis een relaxte vakantiesfeer; de kinderen waren vooral horizontaal. Ik heb het idee dat het digitale onderwijs aan de universiteit, waar mijn man en ik werken, sneller vorm kreeg. We kregen wel regelmatig informatie van school maar vooral over regelingen en de toetsen en minder over het leerproces. Er waren in het begin nog weinig onlinelessen. Onze kinderen kregen na een tijdje overigens wel goed zicht op wat ze moesten doen. Wij vroegen er wel naar, maar bemoeiden ons er verder niet mee, omdat dat in hun geval niet nodig was.’ Ook Sep Mans, leerling uit klas 4, geeft toe dat het in het begin wennen was: ‘Ik heb de eerste 2 weken niets gedaan en veel uitgeslapen. Daarna was er meer informatie over wat er moest gebeuren en hoe.’

De belangrijkste dingen heb ik meegekregen, maar in mijn geval is het leren niet echt goed gelukt, omdat ik niet zo gedisciplineerd ben. Ik vond het wel fijn dat ik zelf meer kon plannen maar verder moest je het toch vooral zelf doen met je boeken en het is toch makkelijker als iemand het je vertelt. Ik waardeer de lessen nu pas echt!’

Weer naar school

Vanaf 2 juni mocht er weer live les gegeven worden, waarbij de nodige hygiënische en logistieke maatregelen moesten worden genomen. Vanwege alle randvoorwaarden en beschikbaarheid van personeel en lokalen was dat behoorlijk ingewikkeld. Er kon in feite alleen les gegeven worden in groepen van maximaal tien leerlingen. Alle klassen werden daarom in drie groepen verdeeld, die beurtelings dezelfde les kregen. Omdat het Stedelijk Gymnasium ervoor gekozen had om de ochtenden te blijven benutten voor de online lessen, betekende dat dat elke jaarlaag maar één middag naar school kon. Overigens werd er een uitzondering gemaakt voor een groep kwetsbare leerlingen, die wel iedere dag mocht komen. Daarnaast kregen ook de 5e klassers voorrang, omdat in klas 5 al begonnen wordt met examentoeetsen. Zij konden zich inschrijven voor de vakken waar zij het meest behoefte aan hadden. Alle geledingen keken er naar uit dat de school weer begon en vonden het wachten lang duren.

Alex Zakarian: ‘Achter de computer kun je niet goed zien hoe je verhaal landt en je mist de sociale interactie. Als mentor krijg ik veel berichten van collega’s hoe het met leerlingen gaat, maar ik voelde me nu soms vooral een doorgeefluik. Helaas is het live-onderwijs vanwege alle beperkingen ook minder efficiënt dan we zouden willen. Docenten kregen niet altijd hun eigen klas en moesten alles dubbel doen.’ En ook Sep Mans is teleurgesteld: ‘We hadden een middag per week een mentoruur, een les gymnastiek en een leervak. Ik hoop wel dat we na de zomervakantie weer gewoon naar school kunnen.’ Gelukkig zit het met zijn sociale contacten wel goed, wat ook geldt voor de kinderen van Nathal

Dessing. ‘Ze hebben allebei gelukkig een vriendenclub die ze regelmatig spreken.’ Er zijn echter ook leerlingen die thuis een beetje vereenzaamden en gedeprimeerd raakten.

Allemaal over

Het Stedelijk had, net als veel andere scholen, al vrij snel besloten dat er dit jaar geen sprake kon zijn van een normale overgang. Niet alle leerlingen is het gelukt thuis goed aan het werk te gaan en het is niet te controleren of de leerling de toetsen thuis zelf maakt en zonder hulpmiddelen. Met andere woorden: iedereen was over en leerlingen kregen alleen een advies. Enerzijds nam dat de spanning weg bij veel ouders en kinderen, maar anderzijds had dit ook nadelen. Je miste de stok achter de deur en leerlingen werden minder uitgedaagd iets extra’s te doen. Nathal Dessing: ‘Onze kinderen voelden minder de urgentie om hard te werken. Ze doen het wel als het moet, maar ik heb niet het idee dat ze in deze periode veel nieuwe vaardigheden geleerd hebben.’

een ander deel thuis. Dit geeft echter de nodige problemen qua organisatie en werkdruk voor de docenten, die immers niet op hetzelfde moment leerlingen thuis en op school goed kunnen bedienen.

Onderwijs op school of thuis biedt ook heel verschillende mogelijkheden. Op school zijn er meer opties voor verschillende werkvormen en interactie. Al geldt nog wel de regel van 1,5 meter afstand tussen docent en leerlingen en is er op school niet voor iedere leerling op elk moment een computer beschikbaar. Daarnaast moet er natuurlijk ook extra ondersteuning zijn voor leerlingen die een achterstand hebben opgelopen. ‘Het onderwijs moet op- en afgeschaald kunnen worden, zoals de overheid dat noemt, en dat is natuurlijk een onmogelijk puzzel,’ zegt Alex Zakarian. ‘Wel heeft iedereen in deze periode kunnen experimenteren met nieuwe lesvormen, opdrachten en materiaal en dat alles zal ongetwijfeld steeds meer gestroomlijnd worden.’

Na de zomervakantie

Op het moment van schrijven (augustus) is het voorsnog zo dat de scholen na de zomervakantie weer volledig open kunnen, maar dit blijft onzeker. Daarom werkt de school naast het gewone onderwijsmodel ook andere scenario’s uit: één waar alle leerlingen de lessen thuis digitaal volgen en een tussenvorm, waarbij bijvoorbeeld een deel van de leerlingen op school zit en

door Marjoleine de Jong

Uw woning verkopen of op zoek naar een nieuw thuis? Fides makelaars staan voor u klaar om uw woondromen waar te maken. Kom gerust eens langs op de Lammenschansweg 76, de koffie staat klaar.

TIP: Bereken alvast zelf de waarde van uw huis op fidesmakelaarsleiden.nl

Fides makelaars

Woondromen waarmaken

fidesmakelaarsleiden.nl

info@fidesmakelaarsleiden.nl

071-5168080

deschans:tandartsen

**algemene tandheelkunde: mondhygiëne: preventie: angst:
implantologie: moderne apparatuur: esthetiek: digitale techniek**

Wij zijn een tandartsenpraktijk met een professioneel en toegankelijk team. Kwaliteit, service en een persoonlijke benadering staan bij ons centraal. Wij nemen nog nieuwe patiënten aan, dus u bent van harte welkom!

Lammenschansweg 15a • 2313 DH Leiden
Inschrijven via de website of 071 514 21 00

www.deschanstandartsen.nl

Energietransitie, zelf aan de slag

Dit is een volgend artikel in mijn serie over de overgang van aardgas naar duurzame energiebronnen en het opwekken van je eigen energie. Na dit stukje kan ik zonder gezichtsverlies niet meer terug, ik moet zelf verder aan de slag.

Waarom niet verder verduurzamen?

Terwijl ik dit schrijf, draait onze elektriciteitsmeter in volle vaart terug. Volop zon in augustus, dus veel zelf opgewekte energie. Dat voelt goed. Vanaf volgend jaar zijn ze terugverdiend en leveren ze ook nog geld op. Goed voor elkaar kan ik denken, maar ik wil eigenlijk aan de slag met een nieuw energieproject. De cv-ketel is aan zijn eind en we willen gasloos gaan koken. Al een paar jaar stel ik dit uit. Vooral door alle complicerende bijeffecten die ik zie. Er moeten nieuwe elektriciteitsgroepen naar de keuken worden doorgetrokken maar we willen ons grotendeels originele jaren 30 huis niet beschadigen. Ook hebben we professionals nodig maar die hebben het altijd druk en wie is deskundig en betrouwbaar? Ik voel al weer de neiging het op de lange baan te schuiven. Maar is dat niet juist één van de redenen waardoor verduurzaming van huishoudens zo langzaam verloopt? Misschien moet ik het goede voorbeeld geven. Aan de slag en mijn ervaringen delen zodat anderen misschien net dat

zetje krijgen die ze nodig hebben. De komende nummers van De Wijkkrant mogen jullie mijn verslag over opgedane ervaringen verwachten.

Het project

Een project heeft volgens mij een duidelijke projectbeschrijving met doelstelling, plan van aanpak en begroting nodig. Dat hoeft niet allemaal in De Wijkkrant, maar wel de onderdelen van het project. Als ik het hier opschrijf dan kan ik eigenlijk niet terug, een stok achter de deur dus.

De huidige HR-combiketel moet worden vervangen voor een nieuwe die afgestemd is op onze warmtebehoefte. De warmwatercapaciteit wordt kleiner, want in de keuken komt een elektrische keukenboiler. Het cv-systeem gaat 'waterzijdig ingeregeld' worden. Het gasfornuis wordt vervangen door een inductieplaat. En de keukenboiler en de inductieplaat maken, denk ik, twee extra elektriciteitsgroepen nodig. De kabels daarvoor probeer ik met grondkabels buitenom te laten lopen. Gelukkig hebben we een hoekhuis waardoor dit kan en onze granitvloeren niet open hoeven.

Een nieuwe gasketel?

Een kritische lezer zal zich misschien afvragen waarom er een nieuwe gasgestookte cv-ketel in het plan zit. Er zijn inderdaad gasloze alternatieven. Voor een jaren 30 huis is dat wel een grote uitdaging. Dit soort huizen is niet eenvoudig volledig te isoleren, wat nodig is voor een goed functio-

nerende warmtepomp. Verder wil ik geen geluid producerende warmtepomp-unit naast ons huis. Dat doe ik mijn burens niet aan, ook al moet ik zeggen dat daar oplossingen voor zijn in de vorm van geluidisolatie, met natuurlijk een prijskaartje. Ik kies dus wel een beetje de makkelijke weg, en heb bewondering voor huiseigenaren die hun aardgasaansluiting wel laten afsluiten.

Waterzijdig inregelen?

Waterzijdig inregelen is niet iedereen bekend. Dat wil zeggen dat de radiatoren zo zijn afgesteld dat het verschil tussen het uitgaande water van de cv-ketel en het afgekoeld retourwater optimaal is voor het rendement van de ketel. Misschien heeft u vorige jaar de actie zet hem op 71 opgemerkt. Dat heeft daar ook mee te maken. Wanneer je ketel nu relatief heet water maakt, dan kan het verlagen daarvan soms voor minder gasverbruik zorgen. Ik heb dus niet alleen een 'mannelijke' nodig die een ketel ophangt. Nee, er is absoluut deskundigheid noodzakelijk voor de keuze van de ketel, de in te stellen temperatuur en de aanpassingen die misschien nodig zijn aan de kranen van de radiatoren.

Voortgang en ervaringen

Een projectplanning heb ik nog niet. Maar mijn belofte om in het volgende nummer over mijn ervaringen en de projectvoortgang te schrijven betekent dat ik echt snel aan de slag moet. Direct na de zomervakantie start de zoektocht naar de cv-installateur met de gewenste kennis en ervaring. En een electricien die mee wil gaan in mijn waarschijnlijk ongewone wens om de nieuwe groepen via grondkabels naar de keuken te leiden. □

Wordt vervolgd.

door Gerrit Jan Schraa

door Conny van Loon

Haar voortuin in de Wasstraat ziet er feestelijk uit dankzij twee uitbundig bloeiende rozenstruiken. Mevrouw de Bree doet zelf open. Ondanks haar 98 jaar lukt het nog steeds zelfstandig te wonen in het huis dat ze ruim een halve eeuw geleden samen met haar man kocht. In de gang zijn vele foto's te bewonderen van hun drie kinderen, negen kleinkinderen en maar liefst twintig achterkleinkinderen.

Waar bracht u uw jeugd door?

'Ik ben geboren in het Brabantse plaatsje Willemstad, later verhuisden we naar Harderwijk. Ons gezin telde vijf jongens en zes meisjes, ik was de middelste. Geen fijne plek, geregeld viel ik tussen wal en schip. Als moeder zei: 'De groten mogen wat langer opblijven', dan hoorde ik bij de kleintjes. En was het aardbeienfeest voor de jongste kinderen, dan werd ik opeens bij de groten ingedeeld. Dat was niet erg eerlijk.'

'Toen mijn broers gingen studeren verhuisden we naar Leiden. Zo was dat in die tijd: Jongens gingen een studie volgen, meisjes mochten ook leren, maar geen universiteit. We betrokken een gloednieuw huis aan de Meij van Streefkerkstraat, nummer 18. De wijk was net gebouwd, de omgeving was nog helemaal open. Vanuit onze tuin keken we zo naar de Nieuwe Vaart. We hebben er heerlijk gespeeld en geschaatst.'

Uw vader en zijn vader werkten allebei in de bouw. Hoe zijn ze daar terecht gekomen?

'Mijn vader kon goed leren, op zijn 10e was hij al klaar met school. Zijn

Altijd de middelste

moeder is jong gestorven en als oudste van zes kinderen moest hij helpen met geld verdienen. In de zomer sjuowde hij de schildersspullen voor een kunstenaar, in de winter was hij figurant in de schouwburg. Later heeft hij zich opgewerkt tot militair aannemer.'

'Mijn vaders vader heette Cornelis van Dam. Als jongen is hij met een handvol spijkers, een hamer en een nijptang van Bodegraven naar Leiden gelopen. Daar werd hij timmerman, later aannemer. Hij bouwde onder andere dit rijtje huizen, waar ik nu in woon. Toen dit huis leeg kwam in de jaren '60 wilden we het graag kopen, dat lukte omdat we jarenlang gratis boven de kerk woonden en flink hadden gespaard.'

Wat was u voor een kind, en hoe verliep uw schooltijd?

'Een beetje tegendraads was ik wel. Door ons grote gezin en mijn plek in het midden kreeg ik weinig aandacht. Jarenlang wilde ik niet eten en was erg mager. Natuurlijk had ik wel honger. Onderweg naar school groef ik wortelen en knollen op om te eten. Daar kreeg ik wormen van en vreselijke buikpijn.'

'Na de lagere school volgde ik twee jaar de ULO Kopschool op de Kaasmarkt, gevolgd door een opleiding tot kleuterleidster in de avonduren. Overdag liep ik stage bij een kleuterschool aan de Middelstegracht. Het was geen vetpot met 15 gulden per maand, maar mijn moeder zei: 'Je houdt je

eigen broek maar op', en dat lukte me ook nog.'

Hoe kwam het dat u zo vaak moest verzuimen?

'Als kind sprong ik eens achterop de fiets bij mijn vader, en mijn voet kwam tussen de spaken. Mijn ouders dachten dat het vanzelf over zou gaan, maar mijn benen raakten vergroeid en ik ging scheef lopen. Jaren later ben ik pas geopereerd. Er kwamen complicaties bij, toen nog een infectie en ik ben daarna nog vaak geopereerd. Het is nooit helemaal goed gekomen, mijn leven lang hield ik last van dat ongeluk op vaders fiets.'

Hoe heeft u uw man ontmoet?

'Aan het begin van de oorlog werd ik lid van kerkkoor Ex Animo, vlakbij het Rapenburg. Een gezellige club met veel jongelui. Ook Jaap was daar lid. Hij woonde aan de Nieuwe Rijn, toch bracht hij me elke dinsdagavond thuis. Vanaf de eerste keer vond ik hem leuk, maar besloot: Eerst afwachten, hij moet bewijzen dat hij echt om me geeft.'

Na een repetitie riep Jaap een keer: 'Wie wil er een slip-over voor mij breien?' 'Laat Letta dat maar doen,' joelden de anderen. Nou kon ik niet goed breien, thuis was overal hulp voor maar natuurlijk zei ik ja. Jaap bracht vette, ongewassen schapenwol mee. Het was een vreselijk werk, en de eerste poging viel veel te klein uit. Ik heb hem uitgehaald en opnieuw gebreid, toen was-ie gelukkig goed. Jaap was er heel blij mee, elke kooravond droeg hij die slip-over.'

'Twee jaar gingen voorbij, de oorlog duurde voort. Op een avond liepen Jaap en ik vanaf de Zeemanlaan naar de Thorbeckestraat. Op de hoek stonden twee agenten op wacht. 'Daar woont een NSB-er' zei Jaap, 'daar zal het mee te maken hebben'. Impulsief gaf ik een harde klap op het raam, en riep 'Hier woont een rot NSB-er!' Ik schrok er zelf van, wat zouden de gevolgen zijn? Jaap was ondergedoken en had een vals persoonsbewijs! Snel wees ik: 'Jaap, gauw in die tuin, verstop je achter de struiken!' Maar dat deed hij niet, hij bleef bij mij. De agenten namen ons mee naar het bureau. Zeker een uur lang werden we aan de tand gevoeld, toen mochten we gelukkig weg.'

'Door zijn betrouwbare gedrag was ik Jaap steeds meer gaan waarderen. 'Vind je me eigenlijk wel aardig?' vroeg ik hem. 'Je brengt me nu al twee jaar elke week naar huis en hebt me nog nooit gezoend'. 'Jazeker' zei Jaap, 'Ik hou van je! Maar ik heb nog nooit iemand gezoend, behalve mijn moeder'. Toen zijn we gaan zoenen, en nooit meer opgehouden.'

Wanneer gingen jullie trouwen?

'We zijn verloofd in 1942, ik in een leuke deftige jurk van C&A. We zijn vijf jaar verloofd geweest. Het was een karige tijd, mijn uitzet bestond uit 4 lakens, 4 slopen en 2 theedoeken. Als verlovingscadeau kregen we een jampot waar een paar bloemetjes op geschilderd waren.'

'Jaap was hulpkoster aan de Steenschuur. De eerste jaren hebben we boven de kerk gewoond. Na 3,5 jaar werd onze oudste zoon geboren, weer 3,5 jaar later kwam een tweede zoon en tenslotte na vier jaar nog een dochter. Intussen was Jaap gepromoveerd tot koster, een baan die hij met liefde vulde. Ik maakte er schoon, en deed dat soms wat al te grondig. De houten vloer dweilen met chloorwater bijvoorbeeld, niet goed voor de vloer maar de mensen zeiden: 'Wat ruikt het hier heerlijk fris!'

Bent u nog terug gegaan in het onderwijs?

'Toen de jongens naar school gingen en onze dochter negen maanden was, vroeg het bestuur van het PC onderwijs of ik weer voor de klas wilde staan. De baby nam ik mee. Al met al ben ik 25 jaar kleuterjuf geweest. Ik hield van zingen, van pianospelen en de liefde voor toneelspelen heb ik van mijn vader. Graag had ik naar de toneelschool gewild, het werd de kleuterweek en dat was ook leuk.'

We zijn aan het eind van gesprek gekomen. 'Misschien word ik 100,' zegt Mevrouw De Bree opgewekt. 'Ik ben een vrolijke vrouw en geniet van het leven. Geestelijk is alles nog prima in orde, lichamelijk gaat het helaas wat minder.' Ze staat in de deuropening en zwaait me uit. Ik prijs die mooie roze rozen in haar voortuin, waarop ze olijk zegt: 'Gewoon van de Aldi hoor! Wat doen ze het goed hè?' □

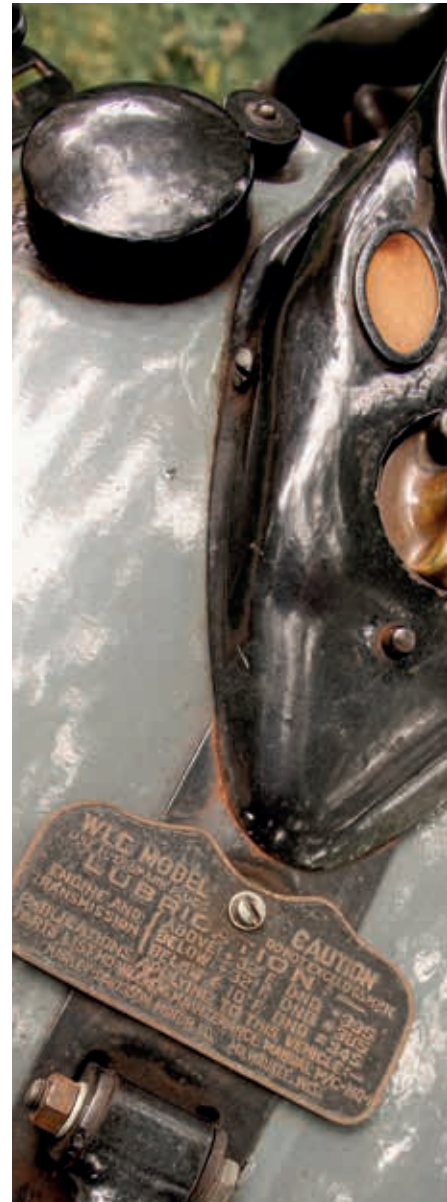
Bijzonder transport

Bamboefietsen van Joep van Ginderen
1e moderne baboefiets stamt uit 1996
Richtprijs is €1599 en geeft een man in Afrika, Ghana, Uganda en Zambia een baan zodat zijn kids naar school kunnen.

Al deze bijzondere vervoermiddelen zijn in het bezit van wijkgenoten. De eigenaren wilden, hoe trots ze ook zijn, meestal liever niet herkenbaar met hun transportmiddel op de foto. Dit vanwege de onschatbare waarde die ze vertegenwoordigen voor de liefhebbers. Maar als u goed oplet, kunt u ze tegenkomen!

26

Motobecane
Langeafstand fiets uit het Franse leger
Vintage 'armée' randonneur uit de jaren 50
Originele naam-inscriptie van de eigenaar Legionair 'Claude Crepin' staat in het frame.

in de wijk

foto's Rob Oudshoorn

Harley Davidson
Uit 1943 World
War II
Type WLC
(Canadian) 750cc
Ontdekt in 1980
als schroot en
volledig
gerestaureerd

Moped Mobylette AV 47
T.K. 'Dans Son Jus'
Bouwjaar 1954
Goedkoopste model kostte
toentertijd 355 gulden

HY-bus
Citroën Classic trader
Herbert Plompen
Ontwerp jaren 40
Tegenwoordig vaak
'Foodtrucks'

Fiat 500 Giardiniera
(Autobianchi Bianchina)
'station' uitvoering
Topsnelheid: 95 km/h
Bouwjaar 1968

27

AUTOBIANCHI

True Colours

Integratieve Kinder- & Jeugdtherapie

Lia Wijnalda
Burggravenlaan 223, Leiden
www.truecolourskids.nl
tel. (071) 5414652

Fysiotherapie?

In Leiden al ruim 35 jaar specialist in beweging van het menselijk lichaam.

- ervaren therapeuten
- persoonlijke aandacht
- direct geholpen

Perzikweg 9a, 2321 DG Leiden
071-5124788 - www.fysiotherapievandervalsalm.nl

Alchemilla

Tuinontwerp- en adviesbureau

Marian Rappoldt
De Sitterlaan 75
Tel.: 071-5135142 of 071-5661405
E-mail: info@alchemillatuinontwerp.nl
www.alchemillatuinontwerp.nl

Folder op aanvraag

Het recept voor advies en medicatie

Lammenschansweg 15B • 2313 DH Leiden
Tel. 071-512 35 53 • www.zuiderapotheekleiden.nl

06 - 546 922 87

huberbouw.nl

bouw & installatie glas in lood

- Kleine en grote verbouwingen
- Onderhoud en renovatie
- Loodgieters- en dakwerk
- Glas in lood

huberbouw.nl ~ **huber-glasinlood**
E-mail: info@huberbouw.nl ~ Rooseveltstraat 6 J ~ Leiden

Uw advertentie in De Wijkkrant?

Kom onder de aandacht van ruim 3.700 huishoudens in onze mooie wijk voor een mooi bedrag. Adverteren kan per nummer of voor een heel jaar (3 nummers).

Aanmelden kan via email:
advertentie@profburgwijk.nl

MOOY! GEREGERELD

HELPT U VERDER

Mooy! Geregeld biedt particulieren hulp bij

- ↳ opruimklussen
- ↳ verkoop van overbodige spullen
- ↳ administratie
- ↳ computergebruik
- ↳ digitaliseren
- ↳ kleine klusjes in huis en tuin

Mooy! Geregeld biedt bedrijven hulp bij

- ↳ secretariaatwerk
- ↳ administratie
- ↳ teksten redigeren
- ↳ digitaliseren
- ↳ content management
- ↳ opruimklussen

Meer informatie? Bel **06-14842300** of kijk op www.mooy-geregeld.nl

Syl de Mooy
Hoge Rijndijk 23-G
2313 KE Leiden

Laat mij weten hoe ik u van dienst kan zijn!

Schilder- en Onderhoudsbedrijf

Ron Chaudron

Met aandacht voor het ambacht

- **Binnen- en buitenschilderwerk**
- **Wand- en plafondafwerking**
- **Houtrotreparatie**
- **Periodiek onderhoud**
- **Fijn timmerwerk**

Kanaalstraat 34
2313 NS Leiden
Tel.: 06 - 242 016 56
rchaudron@hetnet.nl

Groen geluk

Als er één ding is dat we geleerd hebben van de coronacrisis, is het wel hoe fijn het is om een tuin te hebben en hoe heerlijk het is om te kunnen wandelen in het groen. Het was druk in de tuincentra, in de natuurgebieden en nog nooit was het zo druk in ons mooie park Cronesteyn. Nu was er natuurlijk weinig anders te doen maar het is toch veelzeggend dat zoveel mensen in deze angstige, vervreemdende tijd de natuur opzoeken. In veel onderzoeken is aangetoond dat een groene omgeving rustgevend is. Werken, zelfs gewoon zitten in de tuin of wandelen in de natuur zorgt voor vermindering van stress en is heilzaam voor mensen met alle mogelijke soorten problemen, zowel geestelijke als lichamelijke. Wandelen en tuinieren worden dan ook steeds vaker ingezet als een vorm van therapie.

Maar hoe komt het nu eigenlijk dat het zo fijn is om te tuinieren, om buiten te zijn? Er zijn heel veel factoren die daar aan bijdragen. Eén van de simpelste redenen is dat de kleur groen, samen met blauw, het makkelijkst is waar te nemen door onze ogen. Om deze kleuren te zien hoeven we ons niet extra in te spannen en daardoor zijn ze rustgevend.

We zijn niet gemaakt om stil te zitten, bewegen is belangrijk en het allerbeste is buiten bewegen omdat de groene omgeving nog extra bijdraagt aan de ontspanning. Het zou mij niet verbazen als het noodgedwongen buiten sporten ook na corona doorgaat. Tuinieren, zeker op een moestuin, is ook beslist een vorm van sport. Je bent constant aan het bukken, heen en weer aan het lopen, je in bochten aan het wringen om ergens bij te kunnen, boven je hoofd aan het

snoeien of aanbinden. Spitten en het omkeren van de composthoop zijn echte krachttrainingen. Maar tuinieren heeft nog extra voordelen, vergeleken met sporten of wandelen. Bij het wroeten in de aarde komt er een bepaalde geur vrij die veroorzaakt wordt door een bacterie in de grond. Deze geur, geosmine, heeft een kalmerend effect op de meeste mensen. Een andere bacterie, *Mycobacterium vaccae*, die je inademt bij het wieden en spitten, verhoogt de hoeveelheid serotine, het gelukshormoon, in de hersenen en is goed voor het immuunsysteem. Behalve deze twee leven er nog miljoenen andere bacteriën in de grond waardoor tuiniers vaak een gevarieerdere darmflora hebben, wat ook weer goed is voor de hersenen.

Wie vaak buiten is, vangt veel zon. Te veel in de felle zon is natuurlijk niet goed maar zonlicht is ook nodig voor de aanmaak van vitamine D, voor de regulering van onze biologische klok en het zorgt voor een goed humeur.

Naast al deze technische verklaringen is er ook een aantal psychologische. Tuinieren is, net als bijvoorbeeld muziek maken, een activiteit waarbij je in een 'flow' kunt komen, een gevoel van eenheid van lichaam, geest en omgeving, die uitermate heilzaam is.

Tuinieren is ook hoop. Je stopt wat zaden in de grond en een paar maanden later kun je bloemen plukken of groente oogsten. En als er iets mislukt, is het geen ramp, er is altijd wel iets dat het wel goed doet en volgend jaar probeer je het gewoon opnieuw. Elk jaar weer bewust de cyclus beleven van zaaien, kiemen, groeien, bloeien en afsterven geeft een gevoel van verbondenheid met de natuur, met het leven.

Ten slotte is er nog het simpele feit dat de natuur gewoon heel erg

mooi is. Zelfs in een kleine groene stadstuin kun je intens genieten van bloemen, planten en al het dierenleven dat zij met zich mee brengen. □

door Marian Rappoldt

Voor wie meer wil weten over de heilzame werking van de natuur op ons welbevinden, verwijst ik naar het boek *The Well Gardened Mind* van Sue Stuart-Smith. In het Nederlands vertaald als *Tuinieren voor de geest*.

Bekende broers in de Buys Ballot

foto's RobBeursefotografie

30

**Ze wonen schuin
tegenover elkaar in
de Buys Ballotstraat:
de gebroeders Hugo
en Leo de Groot. Leo
woont er sinds de
jaren '70. Hugo kwam
er tien jaar later met
zijn vrouw Sari wonen.
Inmiddels zijn ze
allebei in de 80, allebei
alleen en een bekend
stel in de straat.**

Ze viel op mijn gezang

Sari is twintig jaar geleden al overleden. Hugo leerde haar kennen in de Haarlemmerstraat. 'Ik liep daar zingend over straat: 'Ik sta op wacht, en denk aan jou, je schreef me af, bleef mij niet trouw.' Dat is het refrein van een soldatenliedje.'

'Sari viel op mijn gezang en zo begon onze verhouding. Ze woonde in het Weeshuis aan de Hooglandse Kerkgracht en het was lastig met haar te communiceren. Mijn broer moest als postiljon d'amour dienen. Hij bracht brieven naar haar, maar die werden niet altijd geaccepteerd. Ze waren heel streng in het Weeshuis, zo

mocht ze zelfs niet eens naar haar eigen broer in hetzelfde gebouw zwaaien; dan kreeg ze voor straf huisarrest. De meisjes kregen tien cent per week aan zakgeld. Ik kocht een keer een jas en een paar schoenen voor haar maar daar werd de directeur – die de kinderen 'vader' moesten noemen – woedend om. Jongens werden nog strenger gestraft, voor hen was er zelfs nog een gevangenisruimte.'

Jonge jaren

De vader van Leo en Hugo had een zaak op de Hogewoerd. Aanvankelijk een schoenen- en tassenwinkel, later een soort bazaar met allerlei producten. Moeder hielp mee in de winkel, en zorgde voor de vijf kinderen. Er waren nog twee zussen, inmiddels overleden, en een broer die zoals zovelen in die tijd naar Australië is geëmigreerd.

Tijdens de tweede wereldoorlog zaten zij steeds op verschillende lagere scholen en op hun 13de begonnen ze al met werken. Verder leren werd thuis niet gestimuleerd. Zij waren allebei dyslectisch maar de leraren kenden geen genade: 150 strafregels en nablijven als er een woord niet goed was gespeld. Gelukkig was er af en toe ook een meester die minder streng was en juist hielp want al die strafregels waren behoorlijk vernederend. Leo had een uitstekend geheugen, alleen met iets opschrijven had hij moeite.

Handige mannen

Leo (1935) begon op zijn 13de met werken bij Abspoel Stofzuigers in de Korevaarstraat. 'Ik wilde hogerop komen en heb later opleidingen gevolgd aan de ambachtsschool en de LTS, voornamelijk 's avonds. Toen ben ik bij de TH (nu TU) als technicus in dienst gekomen en heb lang gewerkt bij de opleiding geofysica. Ik moest bijvoorbeeld als schietmeester kunstmatige aardbevingen voor de studenten veroorzaken en ik ging mee op reizen naar het buitenland: Tunesië, Portugal. In Tunesië was het mijn taak om de jeeps te onderhouden. Deze verloren nogal wat olie en ik lag weekenden lang onder de auto's om ze te repareren. Mijn kracht is dat ik niet bang ben voor technische problemen. Als iets kapot is, maak ik het open en zoek net zo lang naar de oorzaak tot het gerepareerd kan worden.' Dit doet Leo trouwens nog steeds: hij heeft zijn woonkamer omgetoverd tot een heuse werkplaats. Het maakt niet uit of het om elektronische of mechanische apparaten gaat. Een aquarium of een watervalletje aanleggen, Leo draait er zijn hand niet voor om.

Hugo is uit 1932 en heeft de oorlog bewust meegemaakt. Hij heeft de Duitsers met hun paarden Leiden zien binnenkomen. Duitsertje pesten was een geliefde bezigheid van kinderen, zo gooide hij eens een bus met melk om toen hij gesommeerd werd om die in te leveren. 'Zo, nu hebben we allebei niks,' zei hij erbij. Een pak slaag nam hij op de koop toe. De kinderen gingen in de oorlog een

Opruimcoach voor hulp bij opruimen en organiseren

Wilt u graag een opgeruimd huis? Of een opgeruimd kantoor? Als opruimcoach bied ik begeleiding aan iedereen die graag handvatten wil voor een opgeruimd leven. Is uw huis overvol, uw administratie een chaos of gaat u verhuizen? Ook bied ik praktische ondersteuning na overlijden van een dierbare.

Maak gerust een afspraak voor een vrijblijvend kennismakinggesprek.

Caroline Piet

PICO Georganiseerd

Leliestraat 116 V - Leiden - T 06 - 142 444 61
E caroline@picogeorganiseerd.nl

polderoase **THEEHUIS** De tuin van de smid
lunch natuurspeeltuin feest kinderboerderij
high-tea **vergadering** training bruiloft
borrel excursies **GROEN** grasterras
Cronesteynpark **LEIDEN**

Olyerhoek

Groente en Fruit

Kamerlingh Onnesplein
(station Lammenschans)

Voor al uw groenten en fruit

U kunt ook gebruik maken van onze bestel- en bezorgservice,
telefoon: 06 - 53 682 282, e-mail: bestelling@olyerhoekgroenteenfruit.nl

Wij verzorgen ook fruit bij:
Kinderdagverblijven, op basisscholen en op het werk

Kijk ook eens op:
www.olyerhoekgroenteenfruit.nl

foto RobBeurseFotografie

dag per week naar school, ze kregen wel veel huiswerk mee. Na de lagere school ging hij de horeca in. Bij banketbakker De Kraai moest hij takkenbossen in de oven gooien en sinterklaaspoppen van speculaas bakken. 'Ik moest altijd naar mijn werkgever lopen, want tien cent voor de tram hadden ze niet voor me over. Ik verdiende een centje bij door de niet verkochte bloemen op de zaterdagmarkt op te kopen en op zondag bij het ziekenhuis met wat winst te verkopen. Later ging ik bij

Mijn kracht is dat ik niet bang ben voor technische problemen.

het sterrenrestaurant De Gulden Vlies tegenover het stadhuis werken en nog later werd ik kok in de Keukenhof.' Als kok heeft hij veel succes gehad en hij kookt nog steeds dagelijks voor zichzelf en Leo. Hij kan ook goed Indonesisch

koken vanwege zijn vroegere werk bij een Indonesisch restaurant in de Kloksteeg. Uiteindelijk heeft hij ook bij de TU gewerkt, bij de drukkerij van waterbouwkunde.

Verdwenen buurtwinkels

Hugo en Leo wonen naar hun zin in de Professorenwijk, al is er wel veel veranderd. 'Er wonen weinig 'echte Leienaars' meer', vinden ze, 'en zoveel winkeltjes zijn verdwenen.' In bijna alle huizen op hoeken waren er winkels. Zo was er de zuivelhandel Van Schie, de patatzaak 't Zwaantje – die weg moest omdat jongeren er te veel aan het keten waren. Bakker Raaphorst reed vanaf zes uur 's ochtends met een karretje met brood in de buurt. Om 12 uur 's nachts kon je daar warme broodjes en krentenbollen halen. Kruidenier Juffermans in de Van der Waalsstraat had ook vleeswaren en op zaterdag maakte hij rosbief die nog warm was als je hem kocht. Als je drank, nootjes en chips over had van een feestje mocht je die terugbrengen. Er was ook een kolenboer in de Roodenburgerstraat, Van Dorp. Al die winkeltjes zijn er niet meer.

Getuigen van vroeger

De broers vervelen zich beslist niet. Leo klust in zijn werkplaats dat het een lieve lust is en Hugo zorgt voor allerlei kleine dieren. Zowel binnen als buiten heeft hij volières met zangvogels. Hij verzorgt vol liefde zijn driekleurige kikkers in een gigantisch terrarium. In zijn aquarium zwemmen bloedneuszalmpjes en bijzondere vissen met blauwe lichtgevende strepen, neon-tetra's geheten. Iedereen in de straat kent de broers. Ze zijn een markant stel en nooit te beroerd om te helpen met (technisch) advies. Ze horen bij de laatste ooggetuigen van vroeger. Toen de tram in Leiden nog reed en je voor een dubbeltje mee kon. Toen je in de Professorenwijk midden in de nacht een warm broodje bij de bakker op de hoek kon halen. □

door Karina van der Meer

Update Wijkissues

De issues in onze wijk kennen vaak een lange doorlooptijd. Soms is het even rustig omdat het wachten is op voortgang in procedures, het volgende moment komen zaken weer in een stroomversnelling.

34

Roomburgerpark

Eind mei werd eindelijk het langverwachte concept 'Inrichtingsvoorstel wijk sportpark Roomburgerpark' Leiden gepubliceerd. Het rapport en de bijlagen zijn terug te vinden op doemee.leiden.nl. Op die plek was een enquête in te vullen, waarin in een beknopt aantal vragen over de rapportage en een oordeel over de rapportage kon worden gegeven. Het bestuur van de wijkvereniging heeft gevraagd de enquête aan te passen. De vragen konden naar onze mening specifieker en we misten ruimte voor opmerkingen. Helaas heeft dat niet tot wijzigingen geleid.

Getuige de vele reacties op sociale media, in het Leidsch Dagblad en ook tijdens de ALV houdt het park nog steeds velen bezig. De

meningen zijn verdeeld over de invulling van het participatietraject, de opbouw en onderbouwing van het voorstel, en de mogelijkheid daarop te reageren. Het bestuur zal, bij voorkeur samen met andere wijkverenigingen, bij de gemeente pleiten voor een andere aanpak van participatie. De besluitvorming over het conceptvoorstel is voorzien in september 2020. Daarbij bestaat de mogelijkheid tot inspreken.

Verplaatsing tijdelijke woningen Sumatrastraat

De gemeente heeft het speelveld aan de Verdamstraat aangewezen als locatie voor de tijdelijke woningen. De bewonersgroep Verdamstraat-Kernstraat-Burggravenlaan heeft bezwaar aangetekend tegen het besluit

de vergunning te verlenen en de voorzieningen rechter gevraagd de voorbereidingen stil te leggen tot het bezwaar is afgehandeld. De uitspraak in het kort geding dat daarover diende, is in het voordeel van de gemeente uitgevallen. De gemeente heeft besloten de behandeling van het bezwaarschrift bij de Regionale Bezwaarcommissie niet af te wachten en inmiddels zijn de werkzaamheden voor de plaatsing van de containerwoningen gestart. De behandeling van het bezwaarschrift was op 14 augustus, de uitspraak wordt binnen 4 weken verwacht.

Oppenheimstraat 4a

Een aantal jaar geleden is een klankbordgroep uit de wijk betrokken geweest bij de ontwikkeling van

de Oppenheimstraat (fase 2). Mede door hun inbreng zijn de toenmalige plannen gewijzigd. Er is in 2018 een herijkingsbesluit genomen voor de renovatie/verduurzaming van het gebouw Oppenheimstraat 2. En voor het opstellen van een uitvoeringsbesluit voor het realiseren van een gymaccommodatie met twee zaaldelen op de oude locatie van de St. Josephschool (perceel Oppenheimstraat 4a).

De gemeente heeft aangekondigd dat er wordt gewerkt aan de realisatie van de gymaccommodatie op het perceel van de oude St. Josephschool. De gemeente wil de klankbordgroep nieuw leven inblazen, om in gesprek de ontwikkelingen af te stemmen. De eerste bijeenkomst is eind september gepland.

Wijkschouw

De perikelen rond Covid hebben ook invloed op de gemeente. Het afhandelen van zaken duurt langer dan gewoonlijk. In september hopen wij de wijkregisseur te spreken over de voortgang van de onderwerpen die in de Wijkschouw van februari zijn besproken.

Plan uitbreiding fietsparkeren station Leiden Lammenschans

In juli heeft het college van B&W een aangepast ontwerp gepresenteerd voor de uitbreiding van fietsparkeren bij station Leiden Lammenschans. Die uitbreiding betekent herinrichting van het Kamerlingh Onnesplein en uitbreiding van de stallingsmogelijkheden aan de Melchior Treublaan. Het plan leidt tot een verdubbeling van de stallingsruimte voor het aantal fietsen, in totaal 1500. Bij het ontwerp is rekening gehouden met het beschermd stadsgezicht en het sparen van zoveel mogelijk waardevolle bomen. Daarnaast wordt de eenheid van het plein hersteld. De herinrichting leidt tot minder parkeerplaatsen, vooral direct voor het station.

In september wordt het schetsontwerp aan de bewoners gepresenteerd. De wethouder meldt aan de raadscommissie 'dat de inpassing van de fietsenstalling in hoofdlijn vast ligt, vanwege de maximaal benutte openbare ruimte voor de stalling. Er zal zorgvuldig gekeken worden welke wensen van bewoners gehonoreerd kunnen worden en wat niet tot de mogelijkheden behoort.'

De bedoeling is dat de uitvoering in september 2021 start.

Meer informatie hierover vindt u op www.profburgwijk.nl.

door Karin Verbaken, Chris van Voordenen en Han Overbeeke

LEIDSE TANDARTSEN

Tandartsenpraktijk voor de algemene tandheelkunde:

- Begeleiding bij angst voor de tandarts
- Kindvriendelijke tandarts
- Esthetische tandheelkunde
- Implantologie
- Mondhygiënist
- Tandtechniker in huis

Openingstijden en contact gegevens:

Maandag:	08:00- 21:00
Dinsdag:	08:00- 17:00
Woensdag:	08:00- 17:00
Donderdag:	08:00- 21:00
Vrijdag:	08:00- 17:00
Zaterdag:	09:00- 18:00

- www.leidse-tandartsen.nl
- info@leidse-tandartsen.nl
- Tel: 071- 513 52 73

de latête

Praktijk voor echte
huidverbetering

Ruim 10 jaar uw vertrouwde adres.

Ervaar zelf het verschil en maak
vandaag nog een afspraak!

De la Tête, Praktijk voor huidverbetering
Marijke de Kok - van 't Hooft
Lammenschansweg 18, 2313 DM Leiden
Telefoon: 071-5156963
Email: marijke@delatete.nl
www.schoonheidssalon-delatete.nl

- Alleen gebruik van 100% natuurlijke producten
- Alle producten zijn vrij van parfum, minerale olie en chemische conserveringsmiddelen
- Analyse van de huidconditie geeft inzicht in de oorzaak. Hierdoor is echte huidverbetering mogelijk.
- Zelfs de meest gevoelige, allergische, acne- of eczeemhuid is goed te behandelen
- Acne-behandelingen kunnen voor vergoeding in aanmerking komen

Lid van branchevereniging ANBOS

De brede wespen orchis, een diamant in het gras

In De Wijkkrant nr. 74 (najaar 2019) schreef ik over Diervriendelijk maaien en snoeien. Een zorgvuldig maaibeeld is niet alleen nuttig voor dieren maar ook voor bloeiende planten. En het levert mooie bermen en gazons op! Bloemen als wilde margriet, gele- en witte honingklaver, koolzaadsoorten, gele morgenster en cichorei – het zijn pareltjes – dragen bij aan bij mooie stroken groen.

Onlangs ontdekte ik in onze wijk zelfs een diamant, een groepje brede wespenorchissen (Epipactis helleborine) in zo'n berm. De groep had zelfs meer dan 20 uitlopers! Ik wist niet hoe snel ik de gemeente erop moest wijzen dat hier voorlopig niet gemaaid mocht worden. Een dag later was de grasstrook echter al gemaaid! Gelukkig waren enkele uitlopers gespaard en nu bloeit de orchidee volop. Dankzij mijn signaal is de grasstrook sindsdien niet meer gemaaid.

Gelukkig zijn er steeds meer mensen die de gemeente erop wijzen dat ongerepte groenstroken een belangrijke functie vervullen voor de biodiversiteit. Niet maaien dus als dat niet strikt nodig is en zeker niet als bloemen in bloei staan en zaden nog verspreid worden. Ik reken erop dat u op deze manier ook let op uw woonomgeving en de omgeving waar u voor uw ontspanning loopt en fietst.

Ik hoop dat iedereen gaat houden van grasstroken die pas worden gemaaid als de bloemen zijn uitgebloeid. Misschien vinden zij ook wel orchideeën. Ook hoop ik dat dit groepje zaden zich kan verspreiden zodat er meer orchideeën in deze grasstrook en elders verschijnen. □

door Rinny E. Kooi

Hockeyclub helpt voedselbank

Op 22 en 23 mei heeft hockeyvereniging Roomburg met hulp van leden en buurtbewoners ruim 100 volle boodschappentassen opgehaald voor de voedselbank. Die was er heel blij mee omdat verschillende leveranciers niet meer konden leveren door corona. Ze zijn de buurtbewoners en leden heel dankbaar voor alle bijdragen!

In september/oktober komt er een tweede ronde. Doet u ook mee? Houd de website van de ProfBurgwijk in de gaten hoe u voedsel kunt inleveren. □

Waarom doe je wat je doet?
We staan er soms te weinig
bij stil – totdat het ergens gaat
schuren. Wijkgenote Kim Anne
Stroink ondervond aan den
lijve hoe belangrijk het is om
te ontdekken wat je wilt en
waar je staat in relatie tot je
omgeving. Die inzichten past
ze ook toe in haar praktijk
Anne Kim.

Context is alles

foto Corinne van Haastregt

‘Weten wat goed voelt voor je, is soms makkelijker gezegd dan gedaan. Tijdens mijn studie psychologie in Leiden liep ik stage bij een instelling in Den Haag. Daar kon ik meteen na mijn afstuderen aan de slag. Superfijn natuurlijk. Maar na een jaar fulltime gewerkt te hebben dacht ik: ‘ik moet hier weg’. Het voelde niet goed meer, het was niet waar ik op dat moment gelukkig van werd. Ik was aan niets of niemand gebonden, dus ik pakte mijn spullen en ging reizen door Indonesië. Daar ontmoette ik een Engelsman die in Zuid-Afrika woonde. Ik werd stapelverliefd. Hij heeft eerst een jaar bij mij in Leiden gewoond en daarna besloot ik een nieuw avontuur aan te gaan en met hem naar Kaapstad te gaan. De zus van mijn vriend was verpleegkundige. Via haar kon ik als speltherapeute aan de slag in een township. Ik ging vol goede intenties aan het werk en heb veel gezien en geleerd. Maar het gevaar werd steeds duidelijker. De criminaliteit is hoog, de politie grijpt lang niet altijd in – of maakt zich soms zelf schuldig aan vergrijpen.’

‘Onveiligheid is Zuid-Afrika haast gemeengoed. Je gaat daarom altijd met een volle tank op pad met je auto, je hebt tig sloten op je deur en je bent voortdurend op je hoede. Zo wilde ik niet altijd blijven leven. Een innerlijke strijd tussen verstand en gevoel volgde. Want terugkeren naar Nederland zou het einde van onze relatie betekenen. Mijn toenmalige vriend is fotograaf en surfer en hecht aan zijn bestaan in Zuid-Afrika. Zijn manier van leven past niet in het dichtbevolkte Leiden. Na lang twijfelen besloot ik toch terug te gaan. Eenmaal in Leiden merkte ik hoe geconditioneerd ik was met al die veiligheidsmaatregelen. Ineens hoefde dat niet meer. Het voelde alsof ik weer adem kon halen. Wat omgeving met je kan doen...’

‘Ook in mijn werk geloof ik in de kracht van context en de interactie met je omgeving. Ik werk al langere tijd met gezinnen met kinderen met lichamelijke klachten waar medisch (nog) geen verklaring voor gevonden is. Dat doe ik onder andere via systemisch werk. Hierbij draait het om

het ‘systeem’ om iemand heen: wie is deze cliënt(e), hoe ziet de familie en het gezin eruit, wie zijn de vriendjes en vriendinnetjes, hoe gaat het op school? Wat zijn positieve factoren en welke factoren houden juist het negatieve in stand? Iemand is namelijk altijd onderdeel van zijn omgeving. Zet zijn of haar context neer, kijk waar de veerkracht zit en probeer deze te vergroten. En onderzoek de mogelijke ‘toxic dynamics’ en probeer die met elkaar op te lossen. Oude dynamieken kunnen je leven vertroebelen. Doe je daar iets mee, dan merk je dat dingen weer gaan ‘stromen’.

‘Bij relatietherapie werkt dit ook goed. Je zoekt dan samen met een stel naar de patronen die ontstaan zijn. Wat zijn je behoeften binnen en buiten je relatie? Je wordt geraakt door bepaalde dingen maar je weet soms niet waar dat vandaan komt. Je weet niet wat maakt dat je soms zo heftig reageert. Zijn het terugkerende, hinderlijke patronen, dan bekijken we hoe we hier meer inzicht in kunnen krijgen en hoe/ of we die kunnen veranderen. Daar komt vaak ook omgeving, namelijk gezin of familie, bij kijken. Dan vraag ik een koppel om hun relatie tot elkaar en tot anderen weer te geven door poppetjes op tafel te positioneren. Dat kan situaties heel inzichtelijk maken. Ook bij individuele gesprekken met jongvolwassenen, komt dit van pas. Vanuit die inzichten ontdekken zij wie ze zijn, wat zij willen en hoe ze hun eigen plek in kunnen nemen in hun systeem. En dat op een manier die voor hen goed, dan wel beter voelt.’

‘Praten over, of vanuit poppetjes geeft ook een bepaalde mate van veiligheid. Mijn zoontje van zeven speelde laatst toevallig samen met zijn opa met die poppetjes, net zoals ik in mijn praktijk doe. Mijn vader heeft hem wel een uur lang verteld over vroeger en over zijn familie. Ik hoorde dingen die ik zelf nog niet eens over hem wist. Dat is toch prachtig?’ □

door Maaïke Botden

Nieuws over een Wooncollectief Ouderencontact Profburgwijk en een oproep

door Caroline Polderman

Na een zoektocht van jaren, een mislukt overleg met projectontwikkelaar Vorm rondom de verbouwing van het Lidwinahuis, de mislukte poging om samen met de gemeente en met Diogenes de Finse school tot een appartementencomplex voor ouderen te ontwikkelen en na uitzichtloze discussies over mogelijkheden om samen met de Stichting Knarrenhof een hof voor ouderen in de wijk te ontwikkelen, is er nu toch echt licht aan het einde van de tunnel.

Er is zicht op een woonvoorziening voor senioren in de Profburgwijk!

Landelijk is beleid ingezet om tegemoet te komen aan de behoefte aan aangepaste woonvormen voor ouderen. Onze wethouder Marleen Damen is actief betrokken bij de commissie van Wouter Bos en het overheidsbeleid 'Toekomst Zorg Thuiswonende Ouderen'. Zij stimuleert met klem ook in Leiden het wijkgericht beleid om vormen van geclusterd wonen voor ouderen te realiseren. Een beleid dat ook herkenbaar is in de, in het vorig najaar, door de gemeenteraad aangenomen Woonvisie.

Nu of nooit wordt nu!

Kortom, met het draagvlak op het niveau van de beleidsmakers zit het goed. Maar nu is er dus ook sprake van vertaling van dat beleid naar concrete uitvoering!

De Woongroep van het Ouderencontact is inmiddels in constructief overleg met de gemeente over de ontwikkeling van het perceel langs de Lammenschansweg, tussen de Zoeterwoudsesingel en de

Lorentzkade. Conform oude afspraken tussen de gemeente en de ontwikkelaar van het Lidwinahuis zullen bij de entree van Leiden langs de Lammenschansweg een aantal luxe herenhuizen gebouwd gaan worden. Daarnaast is er ruimte voor een aantal appartementen voor ouderen uit de wijk. Tenslotte hebben we begrip voor de Leidse richtlijn om tenminste 30 procent sociale woningen te realiseren, bij nieuwe projecten. Hoe de

In de gesprekken die de werkgroep met gemeente en ontwikkelaar voert gaan wij uit van koopappartementen voor zelfstandig wonende ouderen uit de wijk die bereid zijn een beetje voor elkaar te zorgen, als dat nodig is. Er is een gezamenlijke ontmoetingsruimte gepland. Een parkeergarage zal er niet komen. In plaats daarvan denken we aan vormen van gezamenlijk autogebruik en natuurlijk aan gebruik van het openbaar vervoer. De tijden veranderen, tenslotte! Of er naast ruimte voor koopappartementen mogelijkheden zijn voor huurappartementen is nog onderwerp van discussie.

verdeling van de ruimte tussen deze drie vormen van bouw er precies uit gaat zien is nog onduidelijk. Het Ouderencontact heeft steeds ingezet op een 30-tal appartementen voor ouderen.

Een 'droomkasteel' zoals in het plaatje, zal het niet worden maar er wordt wel degelijk ingezet op een serie aantrekkelijke appartementen; vermoedelijk in grootte variërend van ongeveer 60 tot ruim 100 m². Dicht bij het stadscentrum, bij bushaltes en dicht bij gezondheidsvoorzieningen....

Hoe die appartementen er uit gaan zien, daar hebben we met toekomstige bewoners nog veel zeggenschap over. Er wordt daarom nu gewerkt aan de oprichting van een vereniging die de belangen van de toekomstige bewoners zal gaan behartigen.

Iedere bewoner die er wat in ziet om over 3 of 4 jaar te verhuizen naar deze vorm van groepswonen in de wijk en die tot de doelgroep behoort, nodigen we uit lid te worden van die vereniging in oprichting. Voorlopig zijn we met een groep van 10 wijkgenoten in gesprek met de gemeente en ontwikkelaar Vorm maar het wordt tijd zoveel mogelijk toekomstige bewoners bij de gesprekken te betrekken. Als we over een paar jaar naar het te realiseren complex willen verhuizen, moeten we nu de handen ineenslaan. Support van allen is nodig!

Geïnteresseerd?

Op korte termijn, in oktober of november al, organiseren we een bijeenkomst met alle geïnteresseerden. Geef uw naam en bereikbaarheid dus nu al vast door aan redactie@ouderencontactprofburgwijk.nl of aan de wijktelefoon (06-577 028 00). U wordt dan uitgenodigd en wij kunnen een geschikte ruimte voor de bijeenkomst reserveren.

Neem voor vragen vooral contact op met één van de leden van de Werkgroep Wonen: Anneke Boot, Jan de Bruijne, Marjolein Fontijne, Wilbert Hettinga, Ronald Kalfsbeek, Rob Onel, Ton en Carolien Polderman, Piet Stolwijk of Floris Wouterlood.

Ouderencontact in de periode Corona

Sinds het Trigongebouw vanwege corona geen groepsbijeenkomsten van ouderen kan herbergen, ontmoeten ouderen elkaar op donderdagochtenden in de Tuin van de Smid.

Daar wordt gezorgd voor koffie en staan voor ons besproken tafeltjes op afstand voor maximaal vier personen in een vierkante opstelling. Daar vinden we elkaar en praten we bij. Huiskamerkringen zijn soms wel en soms niet doorgegaan. En Cas Wiebrens heeft een paar weken lang gezorgd voor het per mail toesturen van belangwekkende teksten. Het coronavirus lijkt nog niet verslagen. Voorlopig gaan we door op de enig mogelijke, beperkte, manier. Als corona ooit wijkt, staat Ouderencontact klaar om de vleugels weer uit te slaan. Op welke manier dan ook. Het is te belangrijk en te gezellig!

Een tijd van komen en een tijd van gaan: wie doet er mee?

Deze warme en bijzondere zomer van 2020 is het moment dat drie van de zes Stuurgroepleden gaan stoppen: Jan de Bruijne, Rita de Boer en Carolien Polderman.

Sinds de oprichting, zeven jaar geleden zijn zij actief in de Stuurgroep. Al snel of iets later zijn daar andere actievelingen bijgekomen. Nu zetten Jan, Rita en Carolien er een punt achter. Dat moest een keer gebeuren: er is een tijd van komen en dan een tijd van gaan. We zijn heel blij met het lopende Ouderencontact en we rekenen er vast op dat andere actievelingen zich zullen melden om Ton Polderman, Hanneke Tielen en Gera Breebaart te komen helpen met de ene of de andere taak.

Wie komt er onze stuurgroep versterken?

Wat doet de Stuurgroep?

De Stuurgroep staat vooral voor de voortgang van het Ouderencontact. Dat vraagt om betrokkenheid en om uitvoering van overzichtelijke taken die gedaan moeten worden. Wat doet de Stuurgroep? Iedere maand één keer twee uur bij elkaar komen en de gang van zaken bezien. Zijn er bijzonderheden? Is er iets gebeurd? Moet er iets geregeld worden? Daarnaast heeft iedereen een eigen taak. Carolien was voorzitter en dat betekent meedoen, overzicht houden en contacten onderhouden: met de wijkvereniging, het Sociaal

RE/MAX

**De wijkmakelaar van de Professoren-,
Burgemeesterswijk en Rijndijkbuurt.**

gijsdekok@remax.nl
06-30034949
071- 5162372
www.remax.nl/gijsdekok

Ron Kwik Timmer- en onderhoudswerk

06 24 20 54 07 www.ronkwik.nl

foto RobBeurseFotografie

Wijkteam en met de gemeente/ wethouder. Rita was secretaris en maakte verslagen van de vergaderingen, beheerde de roosters van het koffiezetten bij Trigon en de rondgang van de Wijktelefoon en zorgde dat binnenkomende berichten op info@oudercontactprofburgwijk.nl werden doorgegeven aan de andere Stuurgroepleden, de penningmeester of de voorzitter. Jan was de kenner van de wijk die veel contacten met wijkgenoten onderhield en bij talloze gelegenheden wist welke wijkgenoot op dat moment betrokken zou kunnen worden. En was een motor van de Woongroep.

Zoals u ziet waren en zijn de taken meer afgestemd op de sterke punten van de betrokkenen dan op een vooropgezette takenlijst.

Welke taken liggen nu bij de Stuurgroepleden die in functie blijven?

Bij Hanneke ligt de taak

van penningmeester en het contact onderhouden met de penningmeester van de Wijkvereniging.

Gera is de voorzitter van de Programmacommissie: een groep van zes die het programma van de maandelijkse bijeenkomsten in het Trigongebouw bedenkt en organiseert – toen dat nog kon en zodra dat weer kan.

Bij Ton liggen de periodieke uitgave van (steeds weer) een Wijkkompas en de maandelijkse Nieuwsbrieven (als schrijver van de teksten, als de beheerder van de lijst van ruim 300 betrokken ouderen en als regelaar van het verspreidingsteam). Deze taakverdeling is niet in beton gegoten. Als zich drie nieuwe oudere wijkgenoten aanmelden gaat de groep weer in gesprek over de verdeling van de taken. De keuzevrijheid van de Stuurgroep is altijd groot geweest: het kan ook anders dan het was.

Ziet u er iets in om mee te doen in de Stuurgroep, mail dan met redactie@ouderencontactprofburgwijk.nl

Tot slot: de verschillende taken die ik als voorzitter van de Stuurgroep de laatste jaren met heel veel plezier uitvoerde, draag ik nu graag over. Namens het Ouderencontact onderhield ik voor de Groep Wonen – een initiatief van Ouderencontact – de contacten met de gemeente en wethouders. De Groep Wonen staat nu op eigen benen, namens de wijk. Er zit nu vaart in de plannen ('Nu of nooit'). De komende maanden is een cruciale fase van overleg met wethouders en gemeente, daar zal ik de contactfunctie met Ouderencontact als geheel nog even behouden.

door Caroline Polderman

Collages en assemblages 'van Weemoed en Verlangen'

Henk Hannemann

Les van Meester Hannemann

Henk Hannemann: pseudoniem voor... nee, dat mag ik niet verklappen. Onze wijkgenoot Henk Hannemann blijft persoonlijk graag uit beeld. Maar verder is er veel te vertellen over deze mededeelzame kunstenaar. Ik zit op een 'actiefzittende' stoel midden in de ruimte van zijn atelier, omringd door kasten en tafels vol objecten, wanden vol van zijn assemblages: kistjes waarin voorwerpen, meestal uit vervlogen tijden, bij elkaar zijn gezet tot kunstwerken van bescheiden afmetingen. 'Voor de klas' staat meester Henk. Hij haalt collages uit rekken, neemt assemblages van de wand. Legt uit hoe hij tot zijn onderwerpen kwam, waar ze gemaakt zijn, welke lijm, welk papier, welk formaat.

Henk Hannemann is dan ook 'schoolmeester' geweest en heeft 35 jaar lesgegeven aan wat nu het vmbo heet. Niet als kunst- of tekendocent, maar in uiteenlopende vakken van wiskunde tot Nederlands. Van lieverlee vulde zijn vrije tijd zich met het maken van collages en assemblages. Toen hij 60 was besefte onze kunstenaar dat zijn flat was afbetaald en hij zijn werk op school niet meer zo leuk vond. 'Het moet leuk zijn', besloot hij en ging met pensioen. Sindsdien brengt hij zijn dagen grotendeels door in een van zijn twee ateliers, in Hazerswoude of in Leidschendam.

De sfeer van langvervlogen tijden

Vandaag ben ik in Leidschendam. Het atelier is een antikraakruimte op het voormalig landgoed Schakenbosch dat op deze zomerse dag met zijn verspreide paviljoens, die ooit tot een psychiatrische instelling behoorden, de sfeer ademt van vervlogen tijden. Precies de sfeer die past bij Henk Hannemann. 'Ik voel me soms net Malle Pietje, ken je die nog?' Natuurlijk herinner ik me de rommelige opkoper, de vriend van Swiebertje.

Het leven moet er overheen zijn gegaan

De voorwerpen waarmee Henk Hannemann werkt zijn klein: veel dierfiguurtjes, maar ook schaakpionnen, al dan niet religieuze beeldjes, dinky toys, souvenirs, koekoeksklok onderdelen, brillen, trofeeën, fotolijstjes enz. 'Verloren zaken die zonder mij op de vuilnishoop zouden belanden. Ik schenk oude spullen hun laatste rustplek. Het leven moet er overheen zijn gegaan.' De schrijnachtige kistjes waarin hij deze voorwerpen

etaleert en assembleert meten zo'n 20 x 40 x 10 cm. Hannemann werkt associërend, het gaat hem om de vorm, de compositie, en alweer: de sfeer. Zo zoekt hij zijn voorwerpen bij elkaar. Hij laat mij een kistje zien waarin los materiaal ligt – hondjes

van porselein – dat hij aan het verzamelen is voor een volgende werk. 'In den hondenhemel' wordt de titel van dit werk, bestemd voor de ledententoonstelling van Ars dit najaar. Voor de deur van het atelier ligt een leeg hondenkussen. Hond Willem is vandaag thuisgebleven.

A hard rain 's gonna fall

Voor zijn collages verzamelt Hannemann illustraties uit weggegooiden boeken. Hij snuffelt graag in oude, soms 19^e eeuwse collecties. Een boek over golf levert

enkele iconische plaatjes van clubzwaaiende golfers op waarmee hij een hele serie collages fabriceert, steeds andere achtergronden, andere sferen. Op verschillende grotere collages zie ik bijvoorbeeld vliegende vissen, vliegtuigjes met vogelpiloten, vogeleitjes die als hagelstenen uit de lucht vallen, een stad vol sovjet architectuur, militairen. 'En nou niet denken dat dit een aanklacht tegen de oorlog is hoor! Mijn titel was: 'A hard rain 's gonna fall.' Henk wil geen boodschap afgeven met zijn kunst, hij wil sfeer scheppen. Mijn oog wordt steeds getrokken naar een collage waarin het Colosseum prominent figureert. Op het plein ervoor de planeet Saturnus met kinderen spelend op zijn ring, vlinders en vissen in de lucht, planeet aarde erboven. Het mag dan niks betekenen, je kunt er van alles in zien. 'Mijn werk is vaak surrealistisch of absurdistisch,' zegt Henk.

Kunst is vaak zo ernstig

'Kunst is vaak zo ernstig,' zegt Hannemann. 'Als mensen mijn werk op een tentoonstelling zien, komen ze heel serieus kijkend binnen en dan zie je...:' hij mimet een kijker bij wie een glimlach op het gezicht verschijnt. Henk vindt verkopen niet belangrijk, maar hij geniet er wel van als mensen op bezoek komen, toch iets aanschaffen en met hun aankoop 'gelukkig hier weggaan als op Sinterklaasavond.'

Vliegen met 10 kilo

Henk heeft – en dat is aan zijn werken ook wel te zien – sinds zijn pensioen veel door de voormalige Oostbloklanden gereisd. 'Ik vlieg altijd met maximaal 10 kilo'. Ter plekke doorzoekt hij tijdschriften en boeken en maakt hij collages. Veel gooit hij weer weg. 'Ik kom ook weer met 10 kilo thuis. Soms stop ik wat werk onder mijn jasje.'

Oude en nieuwe tentoonstellingen

Zijn eerste tentoonstelling? Behalve bij Galerie de Pomp in Warmond, waar beginnende kunstenaars veel exposeren, kreeg hij de gelegenheid iets op te hangen in het – toen nog –

Elizabeth Ziekenhuis in Leiderdorp. Bleek het om het gangetje naar het mortuarium te gaan. Niet helemaal ideaal voor de verkoop. Hannemann heeft inmiddels in Den Haag geëxposeerd, op de landelijke Zomerexpo, en dichterbij huis in de Tuin van de Smid, waar zijn werk in het voorjaar van 2021 opnieuw te zien zal zijn.

Wanneer Hannemann over afzienbare tijd gedwongen wordt zijn tijdelijk atelier op het fraaie landgoed te verlaten en alles naar Hazerswoude te verhuizen, zal ook dat aanleiding zijn tot Weemoed en Verlangen. Maar nu kijkt kunstminnend Leiden vooruit naar 26 en 27 september, de dagen van de Kunstroute. Wie nieuwsgierig is naar het werk en de persoon: Henk Hannemann vind je dan bij ARS op de Pieterskerkgracht 9a. Je kunt werk van Henk Hannemann ook zien op zijn website. □

www.henkhanemann.com

door Nynke Smits

Bent u beeldend kunstenaar of kent u een kunstenaar in onze wijk neem dan alstublieft contact op met: redactie@profburgwijk.nl of 06 - 511 637 80

Sjachie de fietspadkreeft

Daar staat hij met zijn rode lijf en verspert je de weg. Dreigend wuift hij met zijn knobbelige scharen: 'Zal ik je even knippen?' De Rode Amerikaanse Rivierkreeft – Sjachie voor ingewijden – wordt steeds vaker gezien op oevers en fietspaden.

46

Aaf Verkade is adviseur stadsgrachten; Projectleider Vissenmonitoring, KNNV afdeling Leiden e.o. / Projectleider Onder water in Leiden. Zie ook: [Onder water in Leiden.nl](http://OnderwaterinLeiden.nl)

Dode rode Amerikaanse rivierkreeft (je ziet aan het oogje dat het geen vervelling is, maar een kadaver).

Waar komt deze rode rakker vandaan, of beter gezegd: waar gaat hij heen? Ze zijn onder meer meegekomen met ballastwater en uit aquaria gekieperd. Redelijk ongehinderd door natuurlijke vijanden koloniseren ze heel Europa. Onderweg naar volwassenheid vervellen ze tientallen keren, om uiteindelijk zo'n 14 centimeter groot te worden – antennes en klauwen niet meegerekend.

Deze vurige stadswaterbewoners gaan in het najaar trippelend over de bodem én over de weg op pad omdat het volgens hun biologische klok tijd wordt om hun leefgebied uit te breiden. De term invasieve exoot is hier gepast: deze soort weet zich prima te handhaven in zijn nieuwe leefomgeving en richt vervolgens veel schade aan. De tienpotigen zijn niet alleen schadelijk door hun allesverslindende vraatlust, ze graven ook nog eens diepe gangen in oevers en vertroebelen het water. Hun graafwerk in de Cronesteinkade is tezamen met de boomwortelgroei en Japanse Duizendknoop zó effectief, dat ik verwacht dat een en ander wel vervangen zal gaan worden; deze gracht slibt steeds verder dicht.

Gelukkig maakt een groeiend aantal inheemse (van oorsprong Nederlandse) viseters zo langzamerhand kennis met dit lekkere hapje. Er zijn al waarnemingen gedaan van watvogels die de tienpotigen 'ontklauwen' en het garnaal-achtige lijf met smaak oppeuzelen, zoals reiger, meeuw en kauw. Er is zelfs een onbevestigde waarneming van een Leidse schildpad met een kreeft! Ook nemen chef-koks de talrijke (gratis!) exotische kreeften graag af van beroeps-

Zelf een kreeft spotten?

Zie de tips op zakgids.nl om met een sterke zaklamp veilig langs de oevers op pad te gaan. Ruim een half uur na zonsondergang komen ze uit hun schuilplaats en kun je ze 'zaklampvissend' tegen de kademuur en over de bodem zien wandelen. Je kunt de Zakgids bestellen via dezelfde site.

vissers. En lokale bewoners leggen ze op de buurtbarbecue. Als we de natuurlijke vijanden helpen kennis te maken met deze nieuwe voedselbron, zou er op termijn wel eens een beter evenwicht kunnen komen onder het oppervlak.

De vissoorten die ik tijdens het visenmonitoren in jullie wijk al zag zijn: baars, blankvoorn, marm grondel, pos, rietvoorn, rivierdonderpad, snoek en zeelt. Beeldmateriaal kun je terugzien op de pagina www.ouderwaterinleiden.nl/wijken/professoren-en-burgemeesterswijk. Om zelf te oefenen in het herkennen van vissen (zie kader) is er een quizpagina en een kleurplaat.

Dit voorjaar vertelde Juul (een jonge wijkbewoner die erg begaan is met de wijk en het water, red.) me over een gevangen schildpad die naar de opvang in Alphen aan de Rijn is gebracht. Of er meer schildpadden voorkomen in jullie wijk, hoor ik graag. Zie je ze zonnebadend op een vaste plek, zoals een oude boomstronk? Meld je waarneming met foto op info@ouderwaterinleiden.nl.

Jonge blankvoorns bij een stuk drijfvuil, in een verder zéér heldere van de Brandeler-/Lorentzkade.

Drijfvuil is prima zelf op te vissen met een gratis grijper of schepnet (leiden.nl/aandeslag), tijdens het flaneren langs grachten en singels. Gooi het afval in de dichtstbijzijnde prullenbak. Vraag een kuisklep, toegang tot een extra ondergrondse container in uw wijk of een universele stortpas aan als u vaker drijfvuil vist op www.extrabak.nl. Zo blijft u er niet mee lopen!

Foto rechts:

Spring nooit zomaar in de gracht! Door magneetvissers kan ijzerwerk opeens recht op zijn komen te staan, zoals hier in de Cronesteinkade.

Wist u dat magneetvissen verboden is in Leiden?

Op 26 september 2016 maakte ik met groep 8 van de Josephschool de bodem van de Cronesteinkade zo goed mogelijk schoon van grof vuil. De gemeente kwam het ophalen en we bezemden samen de kades weer schoon. Jammer genoeg laten niet-georganiseerde magneetvissers hun troep gewoon achter. U kunt aangetroffen ijzerwerk, fietsen e.d. doorgeven op www.leidsafval.nl

Gevaarlijk voor zwemmers?

Nu er steeds meer wijkgenoten een duik in de singel nemen, vroeg de redactie zich af of de kreeften voor hen gevaarlijk kunnen zijn. Volgens Aaf niet: 'De kreeften knijpen niet zolang je ze niet plaagt, net als snoeken niet zullen toehappen bij zwemmers. IJzerwerk is véle malen gevaarlijker. Los van stukken metaal is het ook risicovol vanwege vlijmscherpe driehoeksmosselen op harde ondergrond, varende boten en seizoensgebonden watergedragen ziekten. Verder zijn de grachten ontzettend schoon te noemen. Het is overigens per APV verboden om te zwemmen en baden in Leids stadswater. Er valt echter onmogelijk op te handhaven. Zelf ben ik er voorstander van om in elke wijk een lokaal toegewezen zwemgebied te markeren, waar men op eigen risico in stadswater zwemt. Ik ben benieuwd of daar draagvlak voor is in jullie wijk!'

Oproep

Coördinator advertenties gezocht

Deze Wijkkrant bestaat dankzij de vele adverteerders in de wijk. Het bestuur zoekt een vrijwilliger die de advertenties van De Wijkkrant wil coördineren.

Werkzaamheden bestaan uit:

- Het aanschrijven van bekende en potentiële adverteerders;
- Het afsluiten van plaatsingscontracten met de adverteerders;
- Het verzamelen en doorsturen van de advertenties naar de vormgever;
- Bewijsexemplaren van de krant langsbrengen bij de adverteerders;
- Controleren van de drukproef De Wijkkrant met advertenties;
- Afstemmen met de coördinator sponsoring van het Koningsdagfeest in de wijk.

De meeste van deze activiteiten zijn slechts 1x per jaar, andere 3x per jaar (per Wijkkrant). We zoeken een proactief, accuraat persoon die er plezier in heeft om deze taak op zich te nemen.

Interesse: mail dan naar penningmeester@profburgwijk.nl.

Expositie 'Naar Aanleiding Van...'

foto RobBeurseFotografie

Als schakels van een ketting rijgen de foto's van negen fotografen zich aaneen. Ze zijn aan elkaar verbonden via een (onzichtbare) voorganger en vormen één indrukwekkend geheel. In De Arcade, in de wijk Roomburg, is de serie foto's tot 28 oktober te zien als expositie met de titel: 'Naar Aanleiding Van...'. De foto's vormen de gezamenlijke eindopdracht van de deelnemers aan de studiedagen conceptuele fotografie.

Fluisterspel

Basis voor de aanpak is het doorgeef-fluisterspel waarbij een zin beginnend bij de eerste in de rij wordt doorgegeven aan de volgende in de rij. Het leidt dikwijls tot een verrassend eindresultaat. Op dezelfde manier zijn ook de fotografen met foto's aan het werk gegaan. De eerste fotograaf maakte een serie van twee foto's. De eerste foto ziet u in de tentoonstelling. De tweede foto uit die serie stuurt de fotograaf door naar de volgende deelnemer. Die maakt geïnspireerd door

die foto twee aansluitende foto's. De eerste foto ziet u in de tentoonstelling de tweede stuurt hij door naar de volgende fotograaf, enzovoorts.

Zo ontstaat er uiteindelijk een gezamenlijk werk van uitgewerkte interpretaties naar aanleiding van de interpretatie van de voorgaande fotograaf. Bij conceptuele fotografie maakt de fotograaf geen foto's van wat hij ziet, maar van wat hij bedenkt. In de tentoonstelling is ook een uitleg te vinden met alle foto's (dus ook de aanleidingen).

Meer info

De expositie 'Naar Aanleiding Van...' is te bezoeken in De Arcade, Octavialaan 61 in Leiden (Roomburg). Meer informatie over de studiedagen conceptuele fotografie via info@beursefotografie.nl

door Rob Beurse

VERENIGING PROFESSOREN- EN BURGEMEESTERSWIJK

Roodenburgerstraat 52 - 2313 HL Leiden
KvK 40448253

Han van Overbeeke (voorzitter)

Cobetstraat 10
2313 KC Leiden

Mail: voorzitter@profburgwijk.nl

Tel.: 06 - 215 478 12

Jackelien Kuntz (secretaris)

Van der Waalsstraat 15 - 2313 VB Leiden

Tel.: 06 - 286 271 64

E-mail: secretaris@profburgwijk.nl

Karin Jansen (penningmeester)

Van 't Hoffstraat 48 - 2313 GP Leiden

Tel.: 06 - 81 464 343

E-mail: penningmeester@profburgwijk.nl

Chris van Voorden (bestuurslid)

Burggravenlaan 3 - 2313 HM Leiden

Tel.: 06 - 48 543 373

E-mail: chrisvanvoorden@profburgwijk.nl

Karin Verbaken (bestuurslid)

Fruinlaan 14 - 2313 ER Leiden

Tel.: 06 - 443 941 05

E-mail: karinverbaken@profburgwijk.nl

Bob Goulooze (bestuurslid)

Moddermanstraat 32 - 2313 GR Leiden

Tel.: 06 - 462 006 21

E-mail: communicatie@profburgwijk.nl

WIJKKRANT

Monica Wigman (hoofdredacteur)

Tel.: 06 - 345 297 88

E-mail: redactie@profburgwijk.nl

Michiel 't Hart (advertenties)

Tel.: 06 - 28 504 052

E-mail: advertentie@profburgwijk.nl

OUDERENCONTACT PROFBURGWijk

Tel.: 06 - 577 02 80

E-mail: info@ouderencontactprofburgwijk.nl

DUURZAAMHEID

Wijkambassadeurs GaGoed

Maarten Stoffers

Burggravenlaan 9 - Tel.: 06 - 509 442 91

E-mail: info@maartenstoffers.nl

Wilma van Griethuizen

Melchior Treublaan 54 - Tel.: 06 - 531 391 74

E-mail: wilma0616@outlook.com

www.gagoed.nl

Werkgroep duurzaam

E-mail: duurzaamprofburgwijk@gmail.com

www.profburgwijk.nl/c/duurzaamwijzer

POLITIE

Bureau Zuid

Vijf Meilaan 153b - 2321 RK Leiden

Tel.: 0900 - 8844

RELIGIE

Oud-Katholieke kerk

Cronsteinkade 2 - 2313 GX Leiden

Pastoor: Helen Gaasbeek

Tel.: 240 1739 - www.leiden.okkn.nl

R.K. Petrusparochie

Lammenschansweg 40A

Pastoor J. Smith

Lorentzkade 16a - 2313 GB Leiden

Tel.: 512 19 12

Protestantse Kerk Nederland

Vredeskerk - Predikant: dr. G.J. Venema

Van Vollenhovenkade 24 - 2313 GG Leiden

Tel.: 514 23 17

SCHOLEN EN OPVANG

Smallsteps Peuterpalet

Oppenheimstraat 4b - 2313 JE Leiden

Tel.: 516 04 44

Smallsteps Basisbende

Oppenheimstraat 2-8a - 2313 JE Leiden

Tel.: 512 40 45

Peuterspeelzaal de Kleine Urt

Van Vollenhovenkade 15 - 2313 GG Leiden

Tel.: 088-304 30 56 + *

Peuterspeelzaal Olleke Bolleke

Oppenheimstraat 2 - 2313 JE Leiden

Tel.: 088 - 304 30 64.

*Klantenservice SPL: 088 - 304 30 43

(van 9.00 tot 16.00 uur) -

E-mail: klantenservice@splopvang.nl

Kinderopvang 't Kasteel

Buitenschoolse opvang 't Kasteel de Speelschans, Van Vollenhovenkade 22 spl - 2313 GG Leiden, Tel.: 5137655

Buitenschoolse opvang 't Kasteel het

Croontje, Van Vollenhovenkade 20

2313 GG Leiden, Tel.: 06 - 167 202 23

Buitenschoolse opvang 't Kasteel Roomburg

Van Vollenhovenkade 20 - 2313 GG Leiden

Tel.: 513 54 74

Buitenschoolse opvang 't Kasteel Trigon

Cronsteinkade 19 - 2313 GX Leiden

Tel.: 513 64 08

Gastouderbureau 't Kasteel

Cronsteinkade 19 - 2313 GX Leiden

Tel.: 566 12 76

CompaNanny

Burggravenlaan 250 - 2313 JB Leiden

Tel.: 207 37 04

Bonaventuracollege

Burggravenlaan 2 - 2313 HV Leiden

Tel.: 566 01 66

Stedelijk Gymnasium

Fruinlaan 15 - 2313 EP Leiden

Tel.: 512 13 65

Lorentzschool

Van Vollenhovenkade 19 - 2313 GG Leiden

Tel.: 514 17 77

Basisschool Joppensz

Van Vollenhovenkade 15 - 2313 GG Leiden

Telefoon: 513 09 58

Katholieke Basisschool Sint Joseph

Oppenheimstraat 8 - 2313 JE Leiden

Tel.: 513 22 63

KDV en BSO Madelief

Hoge Rijndijk 13 - 2334 BA Leiden

Tel.: 514 02 12

SPEELTUIN

De Speelschans

Van Vollenhovenkade 22

Secretaris: Eelco Baks - 2313 GG Leiden

E-mail: info@despeelschans.nl

SPORTCLUBS

Hockey - LHC Roomburg

Sportpark Roomburg

Postbus 11077 - 2301 EB Leiden

Tel.: 513 22 25

Korfbal - LKV Sporting Trigon

Zoeterwoudsesingel 50

2313 EK Leiden - Tel.: 514 27 88

Tennis - TC Roomburg

Tennispark Roomburg

Tel.: 531 67 50

Gymsport Leiden

www.gymsportleiden.nl

info@gymsportleiden.nl

VRIJETIJD

Mini-biebs in de wijk

Franchimontlaan,

De Gijselaarstraat, Scholtenstraat,

Van Bemmelenstraat,

Speeltuin 't Kasteel, Jongerenbieb,

Zoeterwoudsesingel 91a

WIJKBEHEER

Servicepunt Woonomgeving

Tel.: 071 - 516 5501,

ma. t/m vr. van 7.30 - 17.00 u.

Bezoekadr.: Admiraal Banckertweg 15,

ma. t/m vr. van 7.30 - 17.00 u.

E-mail: woonomgeving@leiden.nl

WONEN

Woningstichting Ons Doel

Rijnsburgersingel 60

2316 XX Leiden

Postbus 569 - 2300 AN Leiden

Tel.: 522 20 25

ZORG

Radius

Dienstencentrum Zuidoost

Professorenpad 1 - 2313 TA Leiden

Tel.: 707 42 00 - www.radiuswelzijn.nl

Maatschappelijk werk

Kwadraad

Haagweg 47 - 2321 AC Leiden

Tel.: 088 - 900 40 00

Verzorgingscentrum

Lorentzhof

Lorentzhof 1 - 2313 GA Leiden

Tel.: 514 95 95 - www.libertasleiden.nl

Buurtzorg Nederland

team Leiden

Raamsteeg 2

(t/o de St. Jacobsgracht)

2311 PL Leiden - Tel.: 06 - 122 025 11

VERBOUWPLANNEN?

MAATWERK

verbouwing | advies | ontwerp
de jaren 30 specialist

Rooseveltstraat 10A22 Leiden | 071-5891152 | www.maatwerk-leiden.nl | info@maatwerk-leiden.nl

50

A.G. Tuinen

5%
korting

bij volledige aanleg
of renovatie van
uw tuin

10%
korting

op het
maandelijks
onderhoud
van uw tuin

UW WIJKHOVENIER

Professoren- en Burgemeesterswijk

Voor voorjaars- en/of najaars snoei,
tuinadvies, onderhoud, aanleg, renovatie
of beplanten van uw tuin.

Bij A.G. Tuinen bent u op het juiste
adres. Bel of stuur een e-mail voor een
vrijblijvende afspraak.

T | 06 - 46124214

W | www.ag-tuinen.nl

E | info@ag-tuinen.nl

Garage Peter

- Apk
- Onderhoud
- Reparaties

Al meer dan 35 jaar een betrouwbaar en betaalbaar adres voor alle reparatie werkzaamheden aan uw auto

Gerestraat2 / 2311 NW Leiden
071-5143050 / 06-17421125
www.garagepeterleiden.nl

K dans

De leukste dansschool van Leiden, waar plezier en kwaliteit voorop staan!

Vanaf 4 jaar t/m volwassenen
Breakdance vanaf 7 jaar

In de gymzaal van de **Lorentzschool**
Je mag altijd een **gratis proefles** komen doen

Voor alle informatie (rooster, lesgeld, enz):
www.k-dans.net

www.facebook.com/KdansLeidenZoeterwoude

Colofon

De Wijkkrant is een uitgave van de Vereniging Professoren- en Burgemeesterswijk te Leiden.

Hoofredactie: Monica Wigman

(Eind)redactie: Maaïke Botden, Margot van Noordennen, Monica Wigman en Herbert Plompen (cartoons)

Berichten voor de redactie: redactie@profburgwijk.nl

Webmaster: Rob Beurse en Marijke Boter

Website: www.profburgwijk.nl

Berichten voor de website: webmaster@profburgwijk.nl

Ontwerp, layout en intermediair: www.bofesto.nl

(06 - 5360 95 90). Oplage: 3.750 ex.

78 komt uit in december 2020.

Deadline kopij: 9 november 2020.

Wij bieden E-consult via PhysiApp

Het is door het Corona virus een moeilijke tijd voor ouderen en patiënten die tot de risicogroepen behoren om naar de fysiotherapeut te gaan. We hebben nu de mogelijkheid om u op afstand te consulteren en te oefenen en bieden het E-consult aan via PhysiTrack en de PhysiApp aan.

Indien u een aanvullende verzekering of een chronische indicatie heeft wordt het E-consult gedekt door de zorgverzekeraar. Voor meer informatie bel de praktijk of bezoek onze website.

VISSER
fysiotherapie en sport

071 512 31 11
visserfysio.nl

Lammenschansweg -
Petruskerk